

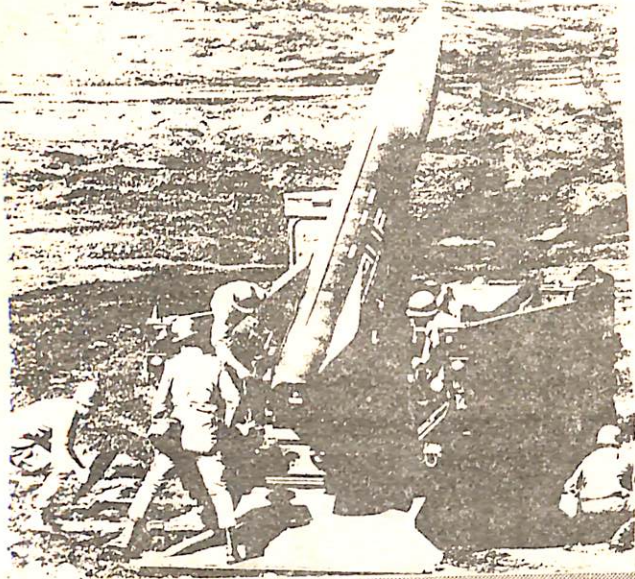
emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU (ATİF) YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1,- DM

EMPERYALİST SAVAŞ TEHLİKESİ ÜZERİNE

Tüm insanlığı tehdit eden yeni bir emperyalist savaş tehlikesi yüksek boyutlara tırmanıyor. Bu tehlike Amerikan emperyalizminin 9 Ağustos'ta (6 Ağustos 1945 tarihinde Japonya'nın Hiroşima kentine atom bombası atılması.) Nötron bombasını yeniden imal etmeye başladığını ilan etmesi ve Akdeniz'de askeri tatbikat yaparken, Libya kareslerinde iki Libya uçusuna hücum ederek düşürmesi ile dahada büyüyor. Emperyalist savaş tehlikesinin atmosferi artık normal burjuva gazeteleri -nin bile sütunlarını dolduruyor. Karika -türler çiziliyor, fotoğraflar yayınlıyor. Kamuoyu tarafından devinici olarak tanınan basında emperyalist savaş tehlikesine karşı mücadele görevleri üzerine yazılar yazılıyor. Bizde bu sayımızda emperyalist savaş tehlikesi ile ilgili görüşlerimizi tezler halinde ortaya koyacak, bir dahaki sayımızda da yanlış görüşleri eleştirmeye çalışacağız.

Önce genel olarak savaşla emperyalist savaş birbirine karıştırmamak gerekiyor. Genel olarak savaş, sınıflar toplumun tüm tarihini boyunca; sınıflar arasında, işçi -ci güçlerle işgal edilen ülkelerin halkları arasında veya emperyalist güçler arasında vs. varolagelmıştır. Bütün bu savaşlara, niyetlerini ve şekillerini yapıldıkları çağda; yapıldıkları amaçlardan alırlar. Dolayısıyla her savaşa, yapıldıkları tarihin özellikleri ve savaşa katılan tarafların amaçları içinde ele alıp yargılamak gerekir. Savaş hali; savaşın tarafların, savaş halinden önce yürüttükleri siyasi mücadelelerin silahlarla devam ettirilmesi halidir. Savaş tarafların aralarındaki çelişkiyi barış içinde halledemedikleri duruma sonucu olarak ortaya çıkar. Siyasetin silahlarla sürdürülmesidir. Dolayısıyla somut bir savaşta haklı veya haksız kimin önce, kimin sonra saldırdığı tayin edemez. Kimin hangi siyaseti izlediği tayin edemez. Önce kim saldırmış olursa olsun, ya pıldığı tarihi şartlarda toplum ilerlet -en, üretici güçleri geliştirmeye hizmet

DEVAMI 10. SAYFADA

12 EYLÜL'DEN 12 EYLÜL'E FAŞİST CUNTANIN BİR YILI

Askeri faşist cuntanın yönetime resmen elkoymasından bu yana bir yıl geçti. Bu bir yıl emekçilere bu cuntanın gerçek yüzünü görebilmesi; niteliğini kavrayabilmesi için zengin malzeme sağladı. Nedir bu bir yılın bizlere gösterdiği?

CUNTA İŞÇİ SINIFININ VE EMEKÇİ HALKIN ZORLU MÜCADELELER SONUCU KAZANDIĞI DEMOKRATİK HAKLARIN AZGIN DÜŞMANIDIR!

Cunta işbaşına gelir gemez, mutlak iktidar sahibi güç olarak işçi sınıfının ve emekçilerin zorlu ve kanlı mücadeleler sonucunda kazandığı ve her gün hakim sınıfların saldırısına karşı yeniden savunmak zorunda kaldığı tüm demokratik hakları bir çırpıda resmen ortadan kaldırdı. Sürmekte olan grevleri durdurdu; grevi yasakladı; bütün toplantıları gösterileri yasakladı; sokaklara çıkma yasağı koydu; radyo, televizyon ve basın yalnızca cuntanın denetiminden geçen haber ve yorumları yayınlar duruma getirildi; buna uymayanlar cezalandırıldı; bütün demokratik örgütler yasaklandı, sendikalaşma özgürlüğü kaldırıldı, gözetli süresi 90 güne çıkartıldı. Cunta bunları yaparken, hakim sınıfların daha önce yaptıkları yasalara uyma gereğini duymadı. Kanunların pratiklerine uymadığı her noktada, cunta; kanunları yaptıkları

MHP'NİN NESİ YARGILANIYOR İDEOLOJİSİ Mİ?

12 Eylül'de Türkeş'in gözaltına alınması ile başlayan "faşist cuntanın, MHP'li faşistlere karşı tavrı" diye adlandırabileceğimiz "problem", MHP davasının başlamasıyla birlikte kamuoyunu en çok ilgilendiren konu oldu.

Böyle bir davanın açılabilmiş olması ve böyle kapsamlı bir iddianamenin hazırlanmış olması kimileri için "anlaşılmaz bir şeydir", bir kısım "aydın, ilerici, solcu" vs bu iddianameyi ve bu davayla konan tavrı

na uyacak şekilde değiştirdi. Cunta sözcüleri bugün bir yıl içinde binlerce kanun yapmakla övünüyor. Bütün muhalefetin süngü zoru ile, tank paletleri altında, darağacıyla, zindanla, işkenceyle baskı altına alındığı bir ortamda; yasa yapıcının, bizzat o yasanın uygulayıcısı olduğunu, bizzat o yasanın uygulayıcısı olduğunu

DEVAMI 2. SAYFADA

cuntanın "demokratlığına" yorumlamaktadır. Oysa soruna daha gerçekçi bir yaklaşım ve bulanık olmayan bir kafa ile bakıldığında pek de öyle içinden çıkılamayacak denli karmaşık bir sorun olmadığı kolayca görülecektir. Cunta, egemen sınıfların içine düştüğü ekonomik, toplumsal ve siyasi bunalımın belirli bir anında (tüm diğer yolların iflas ettiği, cuntadan başka çıkar yolun kalmadığı bir anda) bu bunalıma Komprador Patron-Ağa devleti için "çözüm" bulabilmek

DEVAMI 11. SAYFADA

YÜRÜYÜŞ: 12 EYLÜL/SAAT: 11.00'DE 41 DU II, AUGUST BEBEL STR.

sayfa 1'den devam

12 eylül'den 12 eylül'e

ğu, her şeyin beş kişilik cuntanın kararına bağlı olduğu bir ortamda, bir yılda 'binlerce' kanun çıkarmanın övünülecek bir yanı yoktur.

Cunta halk yığınlarını ve dünya kamuoyunu aldatabilmek amacıyla ile, kendisinin 'demokrasi' taraftarı olduğunu; Türkiye'de 'demokrasi'yi kurmak için böyle bir operasyona gerek olduğunu açıkladı. Cuntanın 'kurmaktan' sözünü ettiğini demokrasinin ne menem bir demokrasi olduğu, 'Kurucu Meclis'le ilgili kanunda açıkça görüldü. Cunta, bundan böyle sıkı yönetimin sürekli olarak gündemde olduğu; ordunun yönetici kademesinin bizzat senato görevi gördüğü bir sistemi 'demokrasi' olarak yutturmaya çalışmaktadır. Cuntanın 'demokrasisi', emekçilerin hiç bir demokratik hakkının olmadığı; görünüşte 'si vil', aslında askeri faşist diktatörlüğün devamı olacaktır.

CUNTA HALKIN DEVRİMCİ ÖRGÜTLERİNİN EN AZGIN DÜŞMANIDIR!

Cunta, 12 Eylül öncesinde yüksek boyutlara ulaşan halk yığınlarının mücadelesini bastırmak için işbaşına getirildi. O bu görevi 'başarı' ile çözebilmek için öncelikle devrimci örgütleri hedef aldı. Devrimci örgütlere karşı daha öncede var olan terör, şimdi daha merkezi olarak yoğunlaştırılıp sürdürülmeye başlandı. Ele geçen devrimciler en adi işkencelere uğratıldı. "Biz can güvenliğini sağlamak istiyoruz", "sağ ve sol teröre karşıyız" demogojisi ve süngü zoru ile halkın örgütsüz kesimleri hareketsizliğe itildiler. Bu ortamda devrimci güçler cuntanın örgütlü güçleriyle karşı karşıya kaldılar. Onlarca devrimci cuntanın güçlerine karşı silah elde direnişte düştüler. Onlarca işkencehanelerde ser verip, sır vermedi; işkencecilere teslim olmadı, onurlu bir ölümü onursuz yaşama yeg tuttu. Bütün örgütler ağır kayıplar verdiler. Bütün örgütlerden binlerce devrimci tutuklandı, zindanlara atıldı. Cuntanın kendi verdiği rakamlara göre bugün 25 bin civarında devrimci, yurtsever, demokrat zindanlardadır. Gerçek rakamlar bunun en az üç dört mislidir. Yüzlerce devrimci idam cezası istemi ile cuntanın mahkemelerinde yargılanmaktadır. Şimdiye kadar sekiz devrimci idam edilmiştir. Tüm bunları açıkça göstermektedir ki, cunta, halkın sınıfların devrimcilere ve halka karşı en azgın saldırı aracıdır.

Cuntanın aynı zamanda MHP ve MSP gibi partilere de belli ölçülerde saldırması; kendine ilerici diyen bazı kişileri aldatmış; bunlar cuntanın 'sağ ve sol teröre karşıyız' demogojisinin gönüllü şatacılığını üstlenmişlerdir. Cuntanın bu partilere de saldırması; onun gerçek görevinin ve yöneldiği esas hedefin devrimci örgütleri yok etmek olduğu gerçeğinin üstünü örtmez. Bir yıllık pratik bu gerçeğin en açık kanıtıdır.

Cunta işçi sınıfının, yoksul köylülerin, orta köylülerin, dargelirli memurların, küçük esnaf ve zanaatkarların, kısaca tüm emekçilerin düşmanıdır.

Cunta işçi sınıfının elinden sendikal örgütlenme özgürlüğünü ve grev hakkını aldıktan sonra, işçi sınıfının yaşama şartlarını mutlak bir şekilde kötüleştiren bir dizi tedbir daha getirdi:

-- Toplu sözleşme düzeni askıya alındı. Cuntanın emriyle kurulan ve onun doğrudan denetimindeki "Yüksek Hakem Kurulu" işçilerin alacağı ücreti yukarıdan tespit etmeye başladı. 1980'de süresi dolan toplu sözleşmeler için ilk yıl %70, ikinci yıl (1981 için) 3000 TL arttı, %10 zam verildi. 1980 yılında enflasyon hızı yüzde yüzün üzerinde idi. 1981 yılı için verilen zam da, gerçekte enflasyonun alıp götürdüğünü bile karşılayamayacak bir zamdır. Bizzat cuntanın kontrolündeki sendikacılar bile bu gerçeği teslim etmek zorunda kalmaktadırlar.

-- Emekli maaş oranı %70'den %60'a düşürüldü.

-- 18 yaşından evvel çalışmaya başlayanların, 18 yaşına kadar olan çalışma süresi emeklilik için gerekli 25 yıla dahil olmak tan çıkartıldı.

-- İzinler 30 günle donduruldu, vb.

Bütün bunlar cuntanın işçi sınıfına bir tek 'hak' tanıdığını gösteriyor. O da 'kendini sömürme hakkı' dır!

Yoksul ve orta köylüler konusunda da cunta önce toprak ürünlerinden ve hayvandan büyüklüğü ve sayısı ne olursa olsun vergi alma planları ile halk düşmanı yüzünü gösterdi. Onlar daha sonra bu planlarından vaz geçmek zorunda kaldılar. Çünkü

bu planların uygulama imkanı pratikte zaten olmayacaktı; ve cunta nüfusun önemli bir kısmını bir anda karşısında bulacaktı.

Dar gelirli memurlar, emekliler de cuntadan nasiplerini aldılar. "Fedakarlık" adı altında bu kesimlerin haklarında da önemli kesintilere gidildi.

Cuntanın ülkemizde komprador büyük sermayenin alkışını alan yüksek faiz politikası kısa zaman içinde çok sayıda küçük sermayedarın sonu oldu. 1981 yılının ilk altı ayında resmi rakamlara göre 1388 firma 'fes ve tasfiye' oldu. Firmaların sayısı azalırken sermayelerin artması da gözle görülen bir başka olgudur. Cuntanın ekonomik siyaseti durgun ve talan siyaseti dir.

CUNTA TÜRK OLMAYAN MİLLİYETLERİN EN AZILI DÜŞMANIDIR!

Cunta ideolojik olarak kendine taban yaratabilmek için türk ırkıçılığının propagandaını temel aldı. Bunu yaparken "Atatürk'ün 100. doğum yıldönümü" en büyük araçlardan biri oldu. Her yanda bugüne kadar görülmemiş bir boyutta 'Atatürk' kultu yaratılmaya çalışıldı. Her gün radyo, televizyon, gazeteler ve dergiler aracılığı ile beğeniler yikanmaya çalışıldı. Her fırsattan yararlanılarak türk olmayan herkese karşı düşmanlık körüklendi. Aynı mantık tersinende işletilerek "Türkün türkten başka dostu yoktur", "Bütün dünya türklerle düşmandır" ve benzeri şekilde bilinen saçmalıklar geniş çapta propaganda edildi. Bu ideolojik temel üzerinde pratik olarak da Türkiye'de başta kürd milleti olmak üzere tüm diğer azınlık milliyetler üzerindeki zulüm insanlık dışı yöntemlerle en azgın bir şekilde yoğunlaştırıldı. Kürd milliyetçisi örgütler hakim sınıfların saldırıları ile çok ağır kayıplar verdiler. Binlerce kürd köyü didik didik arandı. Onbinlerce kürd köylüsü zindanlara tıkıldı. Köy meydanlarında işkence, ırza geçme vb. olaylar gündelik olağan olaylar haline geldi. Ermeni milliyeti hakkında yoğun bir düşmanlık kampanyası yürütüldü. Bir milleti soy kırımı ile yok edenler, ermeni milliyetçilerinin yaptığı iddia edilen bir kaç eyelden yola çıkarak; kendi yaptıkları katliamı ve soy kırımını unutturmaya, kendilerini masum, ermenileri cani olarak göstermeye kalktılar. Ancak cunta bir yıllık pratiği ile Türkiye'nin bugüne dek yaşadığı en ırkçı iktidarlardan biri olduğunu açıkça gösterdi.

CUNTA EMPERYALİZMİN YEMİNLİ BİR UŞAĞI, HAL KİMİZİN AZILI BİR DÜŞMANIDIR!

Cunta işbaşına geldiği andan itibaren 'bağımsız' ve 'bağımsızlık' görünmeye özel bir önem gösterdi. Ama pratik daha ilk andan itibaren cuntanın; emperyalizmin cuntası olduğunu gösterdi. Bu sadece emperyalistlerin çıkarlarının Türkiye'de siyasi bir istikrar için cuntayı gerektirdiği ve bu anlamda da cuntanın emperyalizmin çıkarlarının koruyucusu olduğu anlamında geçerli değildir. Hayır onun ötesinde, bu cuntanın özel olarak bizzat emperyalizm tarafından, batılı emperyalistler, öncelikle de Amerikan emperyalizmi tarafından işbaşına getirilmiş olması anlamında da geçerlidir. Öyle ki, bu 'bağımsız' cuntanın işbaşına geldiği, Türkiye radyolarından önce Amerikan radyolarından dünya duyuruluyordu. Daha sonraki gelişmeler de, cuntanın kimin cuntası olduğunu gösterdi. Cunta ile birlikte kredi muslukları açılıverdi! Emperyalistler "Türk usulü" buhran çözümü hakkında methiyeler düzdüler. Bugün Türkiye'nin elde tutulması açısından, emperyalistler için şu anda alternatif yoktur. Bu alternatif ortaya çıkana kadar emperyalistler cuntayı destekleyeceklerdir. Bunu bilen cunta şeffaflarının yüksek perdeden 'bağımsızlık' nutukları atması, emperyalistleri rahatsız etmemektedir.

CUNTA KOFTUR, GELECEĞİ KARANLIKTIR!

Bugün cunta yerine iyice yerleşmiş gibi görülmektedir. Cunta bugün güçlü görülmektedir. Belli problemleri kendisi açısından çözmüş görülmektedir. Devrimci örgütlere ağır bir darbe vurulmuş, halkın kendiliğinden hareketi faşist şiddet ve demogoji ile iyice geriletilmiştir. Enflasyon hızı belli ölçüde düşürülmüştür. 1980'de ekşiye düşen kalkınma hızının 1981'de artı olacağı tahmin edilmektedir. Partilerin çalışmasının durdurulması ile hakim sınıflar arasındaki dalaşmaların su yüzüne çıkması önemli ölçüde engellenmiştir vb. Bütün bunlar cuntanın görünüşteki güçlüğünün ifadesidir. Görünüşteki diyoruz, çünkü bu görkemli görünüşün temeli çürüktür. Çünkü cunta ülkemizde halk yığınlarının derin hoşnutsuzluğunun sebebini orta-

dan kaldıramamıştır. Kaldıramaz. Çünkü hoşnutsuzluğun sebebi işsizlik, yoksulluk, sefalettir. Bunun temeli emperyalizme bağımlılıktır. Emperyalizme bağımlılık ve onun sonucu olan bu faşist düzen sürdürdükçe emekçilerin hoşnutsuzluğunun sebebi varlığını sürdürecektir. Cunta bizzat kendisi bu düzenin, yani hoşnutsuzluğun sebebini bekler. Cunta yalnızca görünüşte hoşnutsuzluğun ifadesi olan eylemleri durdurmuştur. Süngü zoruyla ve demogoji ile durdurmuştur. Demogojinin etkisi gün geçtikçe azalmaktadır ve azalacaktır. Geriye yalnızca çıplak faşist terör kalacaktır. Bu temelde yükselen bir iktidar kof bir iktidardır. Şu anda ne kadar güçlü görünürse görünsün gerçekte geleceği karanlıktır.

Cunta halkın hoşnutsuzluğunun sebebi olan ve halk yığınlarını kaçınılmaz olarak yeniden eyleme itecek olan ekonomik krizi uzun süreçte engelleyemeyeceği gibi; Onun yol arkadaşı olan siyasi krizi de uzun süreçte engelleyemeyecektir. Bu gün hakim sınıflar içindeki çelişmeler önemli ölçüde geri atılmış durumdadır. Ama bu böyle sürmeyecektir. Bir yıl için de homurdamalar, karşılıklı eleştiriler başlamıştır. Bugün yeniden belli ölçülerde işleyen devlet, ilerde yeniden felç olacaktır. Bu da kaçınılmazdır.

CUNTANIN ALTERNATİFİ NEDİR ?

Bugün Türkiye'de hakim sınıflar adına (Hakim sınıfların amerikancı ve batı avrupa yanlısı çoğunluğunun koalisyonu adına) cunta iktidardadır. Bu iktidara karşı mücadelenin hedefi ne olmalıdır? Bu iktidara karşı mücadelede bazıları hedef olarak, alternatif olarak 'demokratik düzeni' gösereceklerdir. Bunların demokratik düzen dediği 12 Eylül öncesi parlamenter demokrasi maskeli faşizmdir. Bunun bir çeşidini zaten cunta planlamaktadır. Kuşkusuz cuntaya karşı mücadelede alternatif böyle saf te bir demokrasi olmamalıdır. Alternatif, işçi sınıfı önderliğinde gerçek bir demokrasi; halk demokrasisi olmalıdır. Unutulmamalıdır ki bugün nasıl cuntanın güçlüğü görünürde ise, halk yığınlarının da güçlüğü görünürdedir. Gerçekte güçlü olan halk yığınlarıdır. Sorun bu yığınların birleşmesi, örgütlenmesi, silahlanması sorunudur. Örgütül ve silahlı halk yığınlarını durduracak hiç bir güç yoktur.

Bazıları, cuntanın alternatifinin halk demokrasisi olarak konmasını hayalci bulabilirler. Bunun mümkün olmadığını söyleyebilirler. Bunlara diyeceğimiz şudur: Biz cuntanın Demokratik Halk devrimi ile yakınlığını, cuntanın ardından halk demokrasisinin kurulacağını iddia etmiyoruz. Normal gelişme şartları içinde, cunta Demokratik Halk Devrimi ile yıkılmayacak; bir kaç yıl içinde yerini şimdi hazırlanan yarı askeri faşist diktatörlüğe terkedecektir. Demokratik Halk devriminin zafer kazanması çok daha uzun bir zamanı gerektirecektir. Bizim şimdiden ortaya koyduğumuz; cuntanın yerine gelecek iktidarın özde cunta ile aynı olacağı; işçilerin emekçilerin tek kurtuluş yolunun Demokratik Halk Devrimi olduğu gerçeğidir. Devrimcinin görevi, cuntaya karşı mücadeleyi Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin bir parçası olarak ve ona tabi olarak ele almaktır. Aksi taktirde cuntaya karşı mücadele adına, faşizmin daha az koyu bir biçiminin propagandasının yapıldığı bir pozisyona düşülür.

NE YAPABİLİRİZ?

Yurtdışındaki ilerici, devrimci işçilere cuntaya karşı mücadelede çok önemli görevler düşmektedir.

Bunlardan bir tanesi cunta hakkındaki gerçekleri çevremize yaymak, cuntayı teşhir ve tecrit etmektir.

Bir başka görev de; Türkiye'de tutuklu ve gözaltında bulunan devrimcilere destek gerektirir. Onlara yapılacak destek, onların karşı devrim eline yalnız bırakılmaması bizim için önemli bir görevdir.

Bir başka görev; cuntaya maddi yardımı engelleme gerektirir. Bugün cuntanın döviz girdilerinin önemli bir bölümü, yurtdışında çalışan bizlerin gönderdiğimiz dövizlerden oluşmaktadır. Gönderdiğimiz dövizler kurşun olup, silah olup yine bize, sırf kardeşlerimize yönelmektedir. Bu yüzden Türkiye'ye ailemizin mutlak ihtiyacı olan döviz dışında kesinlikle döviz göndermeyelim.

Kuşkusuz en önemli görevimiz; elimizdeki tüm imkanlarımızla Türkiye'deki devrimci örgütleri çeşitli şekillerde desteklemektir. Bizzat örgütlenmektir.

Gün mücadele günüdür !
Görev başına !

DHB'NİN "TUTARLI" TAVRI !!!

Hepimizin bildiği gibi, bundan aşağı yukarı 6 ay kadar önce, bir devrimci teşkilat içinde -Partizan siyaseti içinde- gelişen olaylar, Partizan siyaseti içinden, Bolşevik Partizan isimli yeni bir örgütün çıkması ile sonuçlandı. Ayrılıktan bu tarafa, Partizan ve Bolşevik Partizan arasında tüm devrimcileri ilgilendiren olumsuz ilişkiler gelişti.

Bolşevik Partizan daha önce çıkarttığı iki bildiride, Partizan siyasetinin kendisine karşı giriştiği kışkırtıcı eylemlere dikkat çekmiş, bütün devrimci siyasetleri Partizan siyasetinin karşı devrimci eylemlerine tavrı takınmaya çağırılmıştı.

Gerçektende Partizan ile Bolşevik Partizan siyasetleri arasındaki sorunlar, bu iki siyasetin tartışarak halledileceği düzeyden çıkmıştır. Sorunun bu boyutlara varmasında Partizan siyasetinin kışkırtıcılığı, yayınladıkları bildirilerle ve yürüttükleri eylemlerle o kadar açıktır ki ve bu kışkırtıcılık her geçen gün o kadar ileri boyutlara ulaşmıştır ki; şiddet gelmiş kapıya dayanmıştır.

Mesela: Partizan, Bolşevik Partizan, devrimci Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve devrimci Halkın Yolu arasında yapılan eylem birliği toplantılarından birinde, Partizancılar, bir taraftan Bolşevik Partizan'ı eylem birliğinden dışalamaya çalışırken, diğer taraftan yukarıda adı geçen siyasetlere "malları almak için denemediğimiz hangi yol kaldı" diyerek, şiddet eylemlerini gündeme getirdiğini açıklayan bildiriler verdiler.

Geçmişte devrimci siyasetler arasında benzeri sorunlardan ötürü bir sürü çatışmalar oldu. Bu çatışmalarda devrimci arkadaşlar yine devrimci arkadaşlar tarafından katledildi. Bu çatışmalardan hakim

sınıflar alabildiğine yararlandılar. Ve en acısı bu çatışmalar, halk içinde devrimciler aleyhinde alabildiğine güvensizlik yaydı. Bu çatışmalar her ne kadar iki siyaset arasındaki bir sorunmuş gibi görünüyor, aslında zararı sadece bu iki siyasete değil bütün devrimci harekete ve halka oldu. Bu tür çatışmaları engellemek bu tür çatışmalara meydan verecek eylemler yürüten örgütlere karşı tavrı takınıp onları halk içinde teşhir etmeye çalışmak tüm devrimci hareketin görevi olmalıdır. Devrimci örgütler eğer dar gurupçu anlayışlardan arınıp bu görevlerini yerine getirebilirlerse, devrimci hareket için büyük bir kazanım olacaktır.

Bolşevik Partizan bütün devrimci örgütlere bu konudaki görevlerini hatırlatıp, tavrı takınmalarını talep ettikten sonra, devrimci örgütlerden birisinden nihayet bir ses çıktı.

devrimci Halkın Birliği, DİRENİŞ YOLU sayı: 7 de "devrimci saflarda düşmanlık tohumlarının ekilmesine karşı çıkalım: PARTİZAN VE 'BOLŞEVİK' PARTİZANCILAR, KENDİ ARALARINDAKİ SORUNLARI, İKNA YÖNTEMİYLE HALLETMELİDİRLER !" başlığıyla bir yazı yayınladı.

İnsanın "Ne güzel, bir devrimci teşkilat görevini yerine getiriyor" diye sevinmesi geliyor. Ama yazı okunduğunda, yazının amacının hiçte Partizanla, Bolşevik Partizan arasındaki ilişkileri düzeltilmesi görevi anlayışıyla kaleme alınmadığı görülüyor.

Herşeyden önce, herkesin bildiği bir gerçek vardır. Partizan ile Bolşevik Partizan arasındaki ilişkiler iki teşkilatın arasında tartışma ile halledilebilme düzeyinden çıkmıştır. Ama dHB yazısının daha başlığında, bu iki teşkilata "sorunlarını tartışarak ikna yöntemiyle halletme" çağrısını da bulunuyor. Mademki bu iki teşkilat ara

larındaki sorunu tartışarak halledilebilecek o zaman dHB'nin bu tavrının amacı nedir? dHB, Partizan siyasetinin kışkırtıcılığına karşı tavrı takındıktan sonra (bu tavrı aklı erdiğindenmi yoksa sırf karalamak içinmi takındığıda şüphelidir.) Bolşevik Partizanada saldırıyor.

"Diğer yandan 'Bolşevik' Partizanlar ise, bu olaylara bürokratik oyunlarla bizzat kendi elleriyle zemin hazırlamış ve bunların aleti olmuştur." Eğer gerçektende Bolşevik Partizanların böyle bir kabahati varsa dHB, yi alkışlamak gerekir. Ama Bolşevik Partizan kendi yarattığı değerlere sahip çıkmaktan öte ne yapmıştır? Bolşevik Partizana karşı getirilen bu iddianın temeli nedir?

İnsan karşısındakini karalamayı kafasına koymayagörsün bahane bulmak zor değildir. "Ve eğer bu gün kendisini 'Bolşevik' Partizan olarak adlandıran kariyerist hizipçi elebaşlar, Partizana karşı açık saldırıya girişmiyorlarsa, bu herşeyden önce onların halka ve devrime olan sorumluluklarından değil, onların Partizan karşısındaki zayıflıklarından ötürüdür."

Şimdi "Hadi saldırında güçlü olduğunuzu gösterin" dercesine ileri sürülen bu iddianın altında yatan sebep nedir? Bir kere devrimci teşkilatlar arasındaki ilişkiyi güçlülük/güçsüzlük açısından yorumlamak baştan başa saçmadır. Güçlülük/güçsüzlük unsuru ormandaki yabani hayvanlar için geçerli bir unsurdur. Devrimciler arasındaki ilişki için değil. Yukarıda da söylediğimiz gibi bu günek çeşitli devrimci teşkilatlar birbirlerine karşı şiddet unsurlarını uyguladılar. Ama bunların hiçbiride birbirleriyle eşit güçte değildi. Bu çatışmalarda güçlülüğün, güçsüzlüğün değil, halka karşı sorumluluğun veya sorunsuzluğun rolü vardır. Halka ve devrime karşı sorumluluk duymayanlar güçsüzde olsa saldırıp çatışma çıkartabiliyor. Bolşevik Partizanda halka ve devrime karşı sorumluluk duymasa şimdiye kadar yapılan saldırılara cevap verebilirdi, cevap verecek gücü vardır. Ve Partizan siyasetinin bu kışkırtıcı eylemleri devam ettiği, devrimci örgütlerinde bunu önlemek için çaba sarfetmediği göz önüne alınacak olursa, korkarız ki Bolşevik Partizanda "gücünü göstermek" zorunda kalacaktır.

Bolşevik Partizanın güçsüz olduğu için saldırmadığı iddiası tamamen saçma ve saçma olduğu kadarda kışkırtıcı bir nitelik taşımaktadır. Türkiye devrimci hareketinde öteden beri çok yanlış bir anlayış vardır. Siyasi rakibinin haklı olduğu veya doğru hareket ettiği bir konuya hiç değinmeyeceksin. Eğer mutlaka değinmek gerekirse ona bir kulp takıp karalayacaksın. dHB de soruna bu şekilde yaklaşmıştır. dHB, burada Bolşevik Partizanın doğru tavrını teslim ederse aklı sıra onun propagandasını yapmış olacaktır. Tabanı Bolşevik Partizana ve onun tezlerine açık hale gelecektir. Bu dar gurupçu bir anlayıştır ve sadece dHB'den değil tüm devrimci hareketimizden sökülüp atılması gereken bir anlayıştır.

dHB en sonunda gerçek amacını ortaya koyuyor. "Partizan ve 'Bolşevik' Partizan taraftarları dürüst devrimciler. Oportünist ve kariyerist hizipçilerin devrim saflarında zehir ve kin saçmalarına karşı mücadele edin.

..... Provakasyona meydan vermeyin. Devrimci saflarda şiddet yöntemine başvuran hizipçileri teşhir ve tecrit ederek, onları kariyerist amaçlarla baş başa bırakın."

İşte, her ikisinede gamur atıp aradan sıyrılma, iki siyaset arasındaki çelişkilerden yararlanıp adam avlamaya çalışmak siyaseti budur.

dHB somut olarak bu konuda; Partizan siyasetinin "mallar" konusunda haksız olduğunu, "mallar" konusunda koparılan yaygaranın ve yapılan eylemlerin kışkırtıcılık olduğunu, Bolşevik partizanla eylem birliğini reddedişin bu kışkırtıcılıkla uyum içinde olduğunu vurgulamadıktan ve bu konuda somut öneriler getirmedikten sonra "Devrimin ve halkın çıkarlarının, gurup çıkarlarının çok üstünde olduğunu" yazsa ne çıkar yazmazsa ne çıkar. Bu laf göz boyamaktan öte hiç bir anlam taşımaz.

Sorun burda sadece dHB'nin tavrı sorunu değildir. Aslında diğer devrimci siyasetlerde bu konuda tavrı takınmayarak bir tavrı koymuşlardır. Tüm devrimci örgütleri ve devrimcileri ilgilendiren böyle bir olayda tavırsızlıkta en kötü tavrılardan birisidir.

MAMAK'TA AÇLIK GREVİ

Faşist cuntanın Türkiye halkına uyguladığı baskı ve zulüm on yığın çokluğu sürüp giderken, tutukevindeki insanlık dışı uygulamalarda 12 Eylül'den bu yana doruğa çıkmıştır. Ve tutukevindeki devrimciler 09.07.1981 tarihinde başlattıkları ölüm orucu ile faşist cuntaya karşı direnmislerdir.

Ankara Mamak tutukevinde 500'ün üstünde devrimci tutuklunun sürdürdüğü açlık grevi faşist cuntanın tüm baskılarına ve zulmüne karşın, tutukevi dışına duyurulması önlenmiştir. Ayrıca İstanbul Barolar Birliğinden sızan haberlere göre İstanbul'da iki tutukevinde -kesin sayısı bilinmeyen- kalabalık bir grup devrimci de bir süredir açlık grevinde bulunmaktadırlar.

Devrimciler Ankara Mamak Tutukevinde açlık grevini başlatmalarının hemen ardından, faşist cuntanın en adi işkenceleriyle karşı karşıya kaldılar. Açlık grevine katılanlar diğer tutuklulardan, yakınlarından, avukatlarından ve tutukevi dışındaki yaşamdan tümüyle tecrid edilmeye çalışıldı, kovuşlardan alınarak hücrelere kondular, jandarma gücü ve işkence tezgahlarıyla grevcilerin direnci kırılmaya çalışıldı, sonuçta 6 devrimci komaya girdi. Partizan siyasetinden arkadaşların verdikleri bilgiye göre, Partizan taraftarı iki devrimci işkencede katledilmiştir. Açlık grevindekilerden 150'si için iki aylık, 250'si için üç aylık ve 100'ü için de süresiz ziyaretçi yasağı konmuştur.

Tutukluların avukatlarından ve yakınlarından alınan bilgilere göre, grevi sürdürmekteyken işkenceye çekilerek komaya sokulan, yaralı hale getirilen devrimciler, askeri hastanelere taşınmıştır. Daha sonra kendilerini arayan, haklarında bilgi edinmek isteyen yakınlarına yalnızca onların kanlı elbiseleri verilmiştir.

Mamak tutukevi, faşist bir zindandır!

İçeriye bir tek kitap girebilir. "Atatürk ilkeleri ve inkılap tarihimiz", faşist Kemalist ideolojinin "el kitabı" denilebilecek bu kitap yoğun işkence altında devrimcilere ezberletmek istenmektedir. Bunun adı "Kemalist eğitim"dir.

Radio dinlemek, TV seyretmek yasak. Buna karşın hergün düzenli saatlerde, yayınlan merkezi yayınla, ırkçı ve faşist içerikli marşlar, türküler tutuklulara zorla dinletilmektedir.

■ Havalandırmaya çıkmak günde yalnızca 50 dakikadır. Günün tüm diğer bölümü içeride, havasız koşullarda geçirilmektedir.

■ Tutukluların yakınlarıyla görüşme hakkı yalnızca haftada 5 (beş) dakikadır.

■ Avukatlarla görüşme hakkı haftada yalnızca 15 dakikadır.

■ Görüşmeler Türkçe ve gardiyanların işiteceği bir şekilde ve 5 metrelik mesafeden yapılmak zorundadır.

Ama bunlar bile yetmez faşist cuntaya, baskı üstüne baskı getirmekteler. Her gün bir yeni faşist tezgah uygulamaya girmektedir. Açlık grevi yapan devrimciler bütün bu koşulların değiştirilmesinin yanı sıra şu istekleri de sıraladılar:

■ Yeni bir uygulamaya göre, mahkemeye çıkarılmış, hüküm giyip cezası kesinleşmiş tutuklularda yeniden siyasi polis tarafından "sorguya alınmaktadır". Yani işkenceye çekilmektedir. Bu "yeniden sorguya alınma uygulamasına" son verilmelidir.

■ Davalar birleştirilerek toplu görüşmekte, 50, 100, 500, kişinin davasına topluca bakılmakta ancak iş avukatlarıyla görüşmeye geldiğinde tüm bu kişilere bir kişilik süre tanınmaktadır. Bu sürenin uzatılması gerekir.

DEVAMI 11. SAYFADA

Bugün hala ATİF ve ATÖF başkanlarının siyasi çalışma hakları ellerinden alınmışken, ATİF başkanına oturma müsadesi verilmezken; faşist "Türk Federasyonu"un başını çeken S.Çelebi ve A.Batman gibi faşist katiller için bu tür uygulamalar söz konusu olmadığı gibi birçok azıllı faşistin sahte

Yukarıda değindiğimiz ve olumsuz olarak öne çıkabileceğini şimdiden söyleyebileceğimiz, faşist cuntaya karşı, emperyalist yardımı ve özellikle B.Alman emperyalizmine karşı mücadele sorunlarında önemli görevlerle karşı karşıyayız. O halde, eylem öncesinde ve esnasında en geniş şekilde devrimci görüşlerimizin yayılması için aktif mücadele yürütmek için hazırlanmalıyız.

DEVİRİM MÜCADELEMİZİ 12 EYLÜL'LER DE ENGELLİYEMEYECEKTİR !

cuntanın yurtdışındaki işçilerden beklediği

Sonuna yaklaştığımız bu izin dönemi boyunca gazetelerde sık sık bizlere (3) seslenen mesajlar yayınlandı. Faşist Cunta kaynaklı bu mesajlar, yurtdışındaki işçilerin gözlerini boyamaya, "vatan, millet, sakarya" edebiyatıyla onların yurt sevgisini sömürmeye, kısacası yaygın bir deyimle biz Türkiye dışındaki işçilere "yağ çekmeye" yöneltti. Amaçlanan tek şeyde şu ki, bizim izin dönemimizin onlar için bereketli (!) geçmesi. Daha açıkçası bizim yakınlarımızı görmek, yurtda izin geçirmek için Türkiye'ye gidişimizden faydalanmak, bundan kendilerine çıkarılabilecek en büyük payı çıkarmaktır.

Faşist cunta ve yaygın propaganda aracı uşak basın bu amaca yönelik yayınlarını daha kıstan başlatmıştı. Onlar Türkiye'yi "dikensiz gül bahçesi" gibi göstermeye çalışarak, Türkiye'nin "milletler hapishanesine" döndüğünü, pahalılığın işçi ve memurları amansızca ezdiği, emekçilerin "ya kira ödemek ya karın doyurmak" seçenekleriyle karşı karşıya kaldığını, sokaklarda dolatırılan askerlerin halka karşı uygulama maddi ve manevi işkencenin en önemli unsuru olduğunu gizlemeye çalışmıştır. Türkiye gerçeğinden en azından coğrafi anlamda uzakta kalan yurtdışındaki işçileri cuntanın bu yalanlarına inandırabilmek için olmadık demagojilere başvurmuştur.

Peki ama niye bunca çaba; faşist cunta bizlerin izine gitmesinden ne bekliyor? İşte kardeşler sorunun özünde zaten bu soru da yatmaktadır. Ekonomik alanda gerçek bir çıkmazda bulunan egemen sınıflar ve onların cuntası emperyalist kredilerle ayakta durabilmektedir. Ancak emperyalist kredilerin düzenli gelmesi halinde bile cunta bir dizi zorlukla karşılaşmaktadır. Çünkü petrol, buğday, demir-çelik gibi bir dizi madde nin dünya piyasalarındaki fiyatları sürekli yükselmektedir. Bu gibi maddeleri dışardan alma durumunda olan cunta her seferinde daha çok para ödeyerek daha az mal almak durumundadır. Bu yüzden emperyalist kredilerin yanı sıra, içerde de bir dizi "tedbir" (!) uygulamak durumundadır. İşçiler için grevsiz, toplu sözleşmesiz, kimi zaman boğaz toklugunu bile sağlamayan kölece bir çalışma yaşamı. Sendikasız, derneksiz, hak isteyemez duruma getirilmiş, silah zoruyla ve faşist yöntemlerle (şimdilik) susturulmuş emekçi yığınlar.. Halk üstünde yoğun baskı, tarım kesimindeki üretici nacı; ürettiği malı devletin verdiği fiat tan satmak zorunda ve verilen fiatlar ne bütün bir yıl doğru dürüst geçinmeye ne de gelecek yılın ekim giderlerine yetmemektedir. Ama memlekette üreticinin buğdayına 25 TL gibi komik bir taban fiatla el koyan cunta, ABD'den aldığı buğdaya 32 TL ödemektedir. Ama herşeye karşın, yani gerek emperyalist krediler gerekse de ülkede "susturulmuş", hakları gaspedilmiş yığınlar cuntanın işlerinin "tıkırında" (!) gitmesi ne yetmemektedir. Onların başka ekonomik kaynaklara gereksinimi vardır. İşte bu noktada biz yurtdışındaki işçilerin Türkiye'de izin geçirmesinin cunta için ne demek olduğunu açıkça görülmektedir. Gerçi yurtdışında ki işçilerden sağlanan döviz girdileri hakim sınıflara her zaman önemli bir gelir kaynağı olmuştur ama, bu kez amaçlanan şey bu geliri en üst düzeye çıkarmak olmuştur. Uşak basında yayınlanan rakamlara bakılırsa bunda başarılı da olmuşlardır. Dört-beş aylık bir izin dönemi süresince gerçekleşen üçbuçuk milyarlık döviz girdisi faşist cuntayı gerçekten ihya etmiştir. Bu yıl yurtdışındaki işçiler arasında izine gitme oranı gerçekten geçen yıllara göre daha yüksek olmuştur. Hatta kimi parası olmadığı halde borç edinerek izine gitmiştir. Uşak basının verdiği rakamlara göre yalnızca Avrupa'dan gidenlerin sayısı yarım milyon dolayındadır. Tüm sayı ise 550 bini ke radan 300 bini de hava yoluyla olmak üzere 850 bindir. Bu sayının böyle yüksek olmasındaki en büyük etken uşak basının yoğun demagojik propagandasıdır. Sonuç olarak şurada bu nedenle de olsa 850 bini aşkın işçi Türkiye'ye -dolayısıyla faşist cuntaya- 3,5 milyar döviz taşımıştır. Buradan borç harç edilerek oraya götürülen bu paralar faşist cuntanın elinde mermi olup, bomba olup Türkiye'deki sınıf kardeşlerimizin üstüne yağmaktadır. Şimdi izin döneminin sonuna yaklaşıldığı şu günlerde, faşist Ev-

ren'in ve Ulusu'nun yurtdışındaki işçilere teşekkür mesajları, yağ çekmeleri gelecek yıl için yatırımdan başka bir şey değildir. Ayrıca önümüzde bir "bayram" ve yılbaşı vardır, onlar bu dönemlerde de akın beklemekte onun ön hazırlığını yapmaktalar. Bizim yapmamız gereken de buna hızlı bir anti propaganda ile karşı çıkmaktır. Türkiye'ye gidenlerimiz orada gördüklerini, gitmeyenlerimiz yakınlarından duyduklarını, pahalılığı, işsizliği, baskıyı kısacası faşist cuntanın halka karşı sürdürdüğü tüm eylemleri sesimizin işitilebildiği her yere duyurmalıyız. Cuntayı teşhir eylemlerine aktif olarak katılmalıyız. Türkiye'ye gidip geldiği halde sınıf çıkarlarının bilincinde olmayan, etrafını boş gözlerle seyreden ve buraya döndüklerinde "Türkiye'de yaşamın çok iyi olduğunu" anlatanları uyarmalı, onlara gerçekleri göstermeye çalışmalı, onların faşist cuntanın ekmeğine yağ süren bu tavırlarıyla da mücadele etmeliyiz.

Bu arada kendilerine pek güvenerek izin ci işçilere "Türkiye'de ne gördüyseniz anlatın" çağrısı yapan faşist cuntanın ve onun başbakanının bu çağrısına gerçekten de uymak gerek. Evet gördüklerimizi, yaşadıklarımızı anlatalım.

Aşağıda izinden dönmüş bir işçiyle yapılan röportajı sunuyoruz:

türkiye'de ne var, ne yok?

MÜCADELE: Merhaba hoş geldin.

K.T.: Merhaba hoş bulduk.

M: Memlekette ne var, durumlar nasıl?

K: Memlekete iyidir diyelim, iyi olsun. İyidir demek halkımızda adettir ama işler öyle değil. Parası olan için her yer iyidir ama olmayan işçiler, köylüler yani alın teriyle çalışan için çok zordur. Pahalılık, işsizlik çok ağır, birçok yiyecek, giyecek ve maddeyi bulmak mümkün ama...

M: "ama" dedin durdun, aması nedir?

K: Alması mümkün değil, herşey çok pahalı.

M: Buradan izine giden Türkiyeli işçilerin bir kısmı herşey iyidir diyorlar. Sizse tersini söylüyorsunuz.

K: Burdan giden bir çok işçi arkadaşlarım öyle izlenimlerle dönüyorlar. Kendi kesesine göre Alman Mark'ı harcıyorlar, böyle söyleyenler. 1 ay kalıp Mark harcamak kolay ama orda çalışan bir işçi 7000 TL, 9000 TL alıpta 5-6 nüfus geçindirmesi oldukça zor. Meseleyle orda yaşayanlara göre bakmak lazım.

M: Evet, söylediğin doğru. Orada yaşayan, çalışan için oldukça zor. Buna birde cuntanın baskıları var. Halkın bu pahalılık ve baskıya karşı tepkisi nedir?

K: Benim görebildiğim, halkın önemli bir bölümü şöyle memnun "eskiden dışarı çıkmıyorduk, şimdi can güvenliğim var" diyor. Ama bu kesim pahalılıktan işsizlikten hoşnut değil. Diğer bir kesim ise toplumun düşünen kesimidir. Onlar hem cuntaya hemde pahalılık, yoksulluk, zulüm, işkenceye karşıdır ama bu ortamda bir şey yapacak durumda değil. Çünkü zindanlar tıkım tıkım, sonra cunta "tüm örgütleri çöktürttik" palavrasını atıyor. Öyle değil ama anti-faşist anti-emperyalist örgütlere oldukça darbe vurulmuştur. Bu bir gerçektir. Kısa bir zaman içinde her hangi bir örgütün bir şey yapacak durumunda yoktur. Şu da bir gerçek - tiki bu suskunluk, bu durgunluk eninde ması, emperyalistleri rahatsız etmemektedir.

CUNTA KOPTUR, GELECEĞİ KARANLIKTIR!

Bugün cunta yerine iyice yerleşmiş gayma görülmektedir. Cunta bugün güçlü görülmektedir. Belli problemleri kendisi açsın- Böydan çözmüş görülmektedir. Devrimci örgütçilere ağır bir darbe vurulmuş, halkın kesun diliginden hareketli faşist şiddet ve demt et goji ile iyice geriletilmiştir. Enflasyon Buda hızı belli ölçüde düşürülmüştür. 1980'de teeksiye düşen kalkınma hızının 1981'de an bu ti olacağı tahmin edilmektedir. Partile-emek rin çalışmasının durdurulması ile hakim endi sınıflar arasındaki dalaşmaların su yüzüne ele ne çıkması önemli ölçüde engellenmiştir vktır. Bütün bunlar cuntanın görünürdeki güçlü vlevle- günün ifadesidir. Görünürdeki diyoruz, alan çünkü bu görkemli görünüşün temeli çürüktür. Çünkü cunta ülkemizde halk yığınları nın derin hoşnutsuzluğunun sebebinin orta iş -

kence olayını doğruladı. Sen bu olaylar hakkında bir şeyler biliyor musun?

K: Evet, çünkü benim kardeşim ve birde çok yakınım içerdedir. Kardeşim 7 ay önce içeri alındı bir ay kadar içerde işkencede kaldı. Hiçbir suç yükleyemedikleri için bı raktılar ama 15-20 gün sonra yeniden içeri aldılar.

M: Mahkemeye çıkardılar mı? 90 gün sonra çıkarmaları lazım.

K: Kaç 90 günü kardeşim. 6 aydır fazla 500 evler, cezaevinde içerde. Daha mahkemeye çı karmadılar. Söзде Ekim'de çıkacakmış, 90 günde mahkemeye çıkması bir yana, komşular dan birisinin oğlunu içeri almışlar. 4 aydır ölümü, sağını, hangi hapiste, nerede belli değil. 90 günde mahkemeye çıkması palavra. Kardeşimi 6 aydır hanımıyla bile görüştürmüyorlar. Ben enaz on kez gittim görüştürmediler. Hapishanede sözünü ettiğiniz direnişler doğrudur.

M: Direnişin nedenini ve talepleri biliyor musunuz?

K: İçerden dışarıya sızan haberlere göre şöyle:

1 Mahkumlara zorla istiklal marşı ve faşist marşlar söyletilmesi.

2 Faşist Kemalist eğitimin zorla yaptırılması.

3 Mahkum kız devrimcilere işkence yapılması kiminin ırzına geçilmesi. (Bu konuda somut kanıtlar söz konusu)

4 Tüm devrimci mahkumlara işkence yapılması.

5 Yemeklerin (!) çok pis çıkması.

6 Temizlik olanağından yoksunluk, ilaç yokluğu. Biryandan işkencede açılan yaralar bir yandan tıklım tıklım kovuşlar, sonuçta türlü buluşu hastalıklar ve bit...

7 90 günlük gözaltının kaldırılması ve en kısa zamanda mahkemeye çıkartılmak.

8 Mahkumların aileleriyle görüşme olanağının verilmesi.

Benim bildiğim kadarıyla talepler bunlardır.

M: Mahkumlar hangi yöntemlerle direniyorlar?

K: Ben birkaç kez kardeşimi görmeye gittim tabii göremedim. Orada görevliler mahkumlardan söz ederken "itoğlu itler açlık grevinde" diyorlardı. Bu arada mahkumlar içerden taleplerini haykıran sloganlar atmaktaydı. Gerçi hapishane penceresiz bir bina idi ancak sesler dışardan duyulabiliyordu. Ve dışarda bekleyen görüşmeciler, cop ve süngülerle askerler tarafından çevreden uzaklaştırılıyordu.

M: Bir de yakınından sözettin, onu anlatmadın..

K: Evet yakını 35 yaşında bir işçi. Bir gece yarısı alıp götürüyorlar 13 yaşındaki oğluyla birlikte. İki gün hem çocuğu hem babasına işkence etmişler. Oğlunu ikinci gün bırakmışlar ama, çocuk perişan durumda işte cuntanın "tarafsızlığı", "insanlığı", "halktan yana oluşu" böyle oluyor....

M: Babasının durumu ne?

K: Babasından henüz bir haber yok. Sağını öldürüldü mü belli değil. 1. Şubeye gidiyosun "2. Şubede" diyorlar, oraya gidiyorsun "selimiyede" diyorlar. Böylece günler hiç bir haber alamadan geçip gidiyor.

M: Yurtdışındaki devrimci ve demokratlara söyleyeceğiniz bir şey varmı?

K: Evet hem de çok, ama Mücadele'nin sayfaları yetmez. Ama şunu bilmek gerek; içerdekilerin ne zor durumda olduğunu anlatmı hepsine elbise gerek, çamaşır gerek, avukat gerek, kısacası maddi desteğe çok ihtiyaçları var. Memlekette genellikle bir kişi çalışıyor, o da içeri düşünce ailenin hali perişan oluyor. Buradaki devrimci ve demokratların yapacağı, içerdekileri ve onların dışarıda kalan ailelerini maddi bakımdan desteklemek olmalı. Bu görev mutlak yerine getirilmelidir. Ve işkenceler, katliamlar en geniş kamuoyu önünde teşhir edilmelidir.

M: Teşekkür ederiz, önerilerinizi biz ATIF olarak destekliyoruz ve bu doğrultuda mücadelemizi yürüteceğiz.

K: Başarılar dilerim.

V.1.S.d.P.: E. Stralucke
Postf: 111701, 6 Frankfurt
Banka Hesap Nr: 294977500
Dresdner Bank/Frankfurt
Bankleitzahl 500 80000
Yazışma adresi: Verein der Arbeitnehmer aus der Türkei in Aachen und Umg. e.V.
Otto str. 20, 5100 Aachen
Druck: Eigendruck im Selbstvertrieb

cuntanın yurtdışındaki işçilerden beklediği

Sonuna yaklaştığımız bu izin dönemi boyunca gazetelerde sık sık bizlere (1) seslenen mesajlar yayınlandı. Faşist Cunta kaynaklı bu mesajlar, yurtdışındaki işçilerin gözlerini boyamaya, "vatan,millet,sakarya" edebiyatıyla onların yurt sevgisini sömürmeye, kısacası yaygın bir deyimle biz Türkiye dışındaki işçilere "yağ çekmeye" yöneltti. Amaçlanan tek şeyde şu ki, bizim izin dönemimizin onlar için bereketli (!) geçmesi. Daha açıkçası bizim yakınlarımızı görmek, yurtda izin geçirmek için Türkiye'ye gidişimizden faydalanmak, bundan kendilerine çıkarılabilecek en büyük payı çıkarmaktır.

Faşist cunta ve yaygın propaganda aracı uşak basın bu amaca yönelik yayınlarını daha kıstan başlatmıştı. Onlar Türkiye'yi "dikensiz gül bahçesi" gibi göstermeye çalışarak, Türkiye'nin "milletler hapishanesine" döndüğünü, pahalılığın işçi ve memurları amansızca ezdiği, emekçilerin "ya kıra ödemek ya karın doymamak" seçenekleriyle karşı karşıya kaldığını, sokaklarda dolaştırılan askerlerin halka karşı uygulanan maddi ve manevi işkencenin en önemli unsuru olduğunu gizlemeye çalışmıştır. Türkiye gerçeğinden en azından coğrafi anlamda uzakta kalan yurtdışındaki işçileri cuntanın bu yalanlarına inandırabilmek için olmadık demagojilere başvurmıştır.

Peki ama niye bunca çaba; faşist cunta bizlerin izine gitmesinden ne bekliyor? İşte kardeşler sorunun özünde zaten bu soru da yatmaktadır. Ekonomik alanda gerçek bir çıkmazda bulunan egemen sınıflar ve onların cuntası emperyalist kredilerle ayakta durabilmektedir. Ancak emperyalist kredilerin düzenli gelmesi halinde bile cunta bir dizi zorlukla karşılaşmaktadır. Çünkü petrol,bugday,demir-çelik gibi bir dizi madde nin dünya piyasalarındaki fiyatları sürekli yükselmektedir. Bu gibi maddeleri dışardan alma durumunda olan cunta her seferinde daha çok para ödeyerek daha az mal almak durumundadır. Bu yüzden emperyalist kredilerin yanı sıra, içeride de bir dizi "tedbir" (!) uygulamak durumundadır. İşçiler için grevsiz, toplu sözleşmesiz, kimi zaman boğaz tokluğunu bile sağlamayan kölece bir çalışma yaşamı. Sendikasız, derneksiz, hak isteyemez duruma getirilmiş, silah zoruyla ve faşist yöntemlerle (şimdilik) susturulmuş emekçi yığınlar.. Halk üstünde yoğun baskı, tarım kesimindeki üretici naçar; ürettiği mali devletin verdiği fiat -tan satmak zorunda ve verilen fiatlar ne bütün bir yıl doğru dürüst geçinmeye ne de gelecek yılın ekim giderlerine yetmemektedir. Ama memlekette üreticinin bugdayına 25 TL gibi komik bir taban fiatla el koyan cunta, ABD'den aldığı bugdaya 32 TL ödemektedir. Ama herşeye karşın, yani gerek emperyalist krediler gerekse de ülkede "susturulmuş", hakları gaspedilmiş yığınlar cuntanın işlerinin "tıkırında" (!) gitmesi ne yetmemektedir. Onların başka ekonomik kaynaklara gereksinimi vardır. İşte bu noktada biz yurtdışındaki işçilerin Türkiye'de izin geçirmesinin cunta için ne demek olduğu açıkça görülmektedir. Gerçi yurtdışındaki işçilerden sağlanan döviz girdileri hâkim sınıflara her zaman önemli bir gelir kaynağı olmuştur ama,bu kez amaçlanan şey bu geliri en üst düzeye çıkarmak olmuştur. Uşak basında yayınlanan rakamlara bakılırsa bunda başarılı da olmuşlardır. Dört-beş aylık bir izin dönemi süresince gerçekleştiren üçbuçuk milyarlık döviz girdisi faşist cuntayı gerçekten ihya etmiştir. Bu yıl yurtdışındaki işçiler arasında izine gitme oranı gerçekten geçen yıllara göre daha yüksek olmuştur. Hatta kimisi parası olmadığı halde borç edinerek izine gitmiştir. Uşak basının verdiği rakamlara göre yalnızca Avrupa'dan gidenlerin sayısı yarım milyon dolayındadır. Tüm sayı ise 550 bini kardan 300 bini de hava yoluyla olmak üzere 850 bindir. Bu sayının böyle yüksek olmasındaki en büyük etken uşak basının yoğun demagojik propagandasıdır. Sonuç olarak şurada bu nedenle de olsa 850 bini aşkın işçi Türkiye'ye -dolayısıyla faşist cuntaya- 3,5 milyar döviz taşımıştır. Buradan borç harç edilerek oraya götürülen bu paralar faşist cuntanın elinde mermi olup, bomba olup Türkiye'deki sınıf kardeşlerimizin üstüne yağmaktadır. Şimdi izin döneminin sonuna yaklaşıldığı şu günlerde, faşist Ev-

ren'in ve Ulusu'nun yurtdışındaki işçilere teşekkür mesajları, yağ çekmeleri gelecek yıl için yatırımdan başka bir şey değildir. Ayrıca önümüzde bir "bayram" ve yılbaşı vardır, onlar bu dönemlerde de akın beklemekte onun ön hazırlığını yapmaktalar. Bizim yapmamız gereken de buna hızlı bir anti propaganda ile karşı çıkmaktır. Türkiye'ye gidenlerimiz orada gördüklerini, gitmeyenlerimiz yakınlarından duyduklarını, pahalılığı, işsizliği, baskıyı kısacası faşist cuntanın halka karşı sürdürdüğü tüm eylemleri sesimizin iletilebildiği her yere duyurmalıyız. Cuntayı teşhir eylemlerine aktif olarak katılmalıyız. Türkiye'ye gidip geldiği halde sınıf çıkarlarının bilincinde olmayan, etrafını boş gözlerle seyreden ve buraya döndüklerinde "Türkiye'de yaşamın çok iyi olduğunu" anlatanları uyarmalı, onlara gerçekleri göstermeye çalışmalı, onların faşist cuntanın ekmeğine yağ süren bu tavırlarıyla da mücadele etmeliyiz.

Bu arada kendilerine pek güvenerek izinci işçilere "Türkiye'de ne gördüyseniz anlatın" çağrısı yapan faşist cuntanın ve onun başbakanının bu çağrısına gerçekten de uymak gerek. Evet gördüklerimizi, yaşadıklarımızı anlatalım.

Aşağıda izinden dönmüş bir işçiyle yapılan röportajı sunuyoruz:

türkiye'de ne var, ne yok?

MÜCADELE: Merhaba hoş geldin.

K.T.: Merhaba hoş bulduk.

M: Memlekette ne var, durumlar nasıl?

K: Memlekete iyidir diyelim, iyi olsun. İyidir demek halkımızda adettir ama işler öyle değil. Parası olan için her yer iyidir ama olmayan işçiler, köylüler yani alın teriyle çalışan için çok zordur. Pahalılık, işsizlik çok ağır,birçok yiyecek,giyecek vs maddeyi bulmak mümkün ama...

M: "ama" dedin durdur, aması nedir?

K: Alması mümkün değil, herşey çok pahalı.

M: Buradan izine giden Türkiyeli işçilerin bir kısmı herşey iyidir diyorlar. Sizse tersini söylüyorsunuz.

K: Burdan giden bir çok işçi arkadaşlarım öyle izlenimlerle dönüyorlar. Kendi kesesine göre Alman Mark'ı harcıyorlar, böyle söyleyenler. 1 ay kalıp Mark harcamak kolay ama orda çalışan bir işçi 7000 TL, 9000 TL alıpta 5-6 nüfus geçindirmesi oldukça zor. Meseleye orda yaşayanlara göre bakmak lazım

M: Evet, söylediğin doğru. Orada yaşayan, çalışan için oldukça zor. Buna birde cuntanın baskıları var. Halkın bu pahalılık ve baskıya karşı tepkisi nedir?

K: Benim görebildiğim, halkın önemli bir bölümü şöyle memnun "eskiden dışarı çıkmıyorduk, şimdi can güvenliğim var" diyor. Ama bu kesim pahalılıktan işsizlikten hoşnut değil. Diğer bir kesim ise toplumun düşünen kesimidir. Onlar hem cuntaya hemde pahalılık, yoksulluk, zulüm, işkenceye karşıdır ama bu ortamda bir şey yapacak durumda değil. Çünkü zindanlar tıklım tıklım, sonra cunta "tüm örgütleri çöktürttik" palavrası atıyor. Öyle değil ama anti-faşist anti-emperyalist örgütlere oldukça darbe vurulmuştur. Bu bir gerçektir. Kısa bir zaman içinde her hangi bir örgütün bir şey yapacak durumu yoktur. Şuda bir gerçek -tiki bu suskunluk, bu durgunluk eninde

reke-
ller

ayma-
insa

Böy-
acağı

'sün
et et

Buda
ste -

bu
emek

endi
ele-

ktır.
vle-

alan
ler

şken
iş -

kence olayını doğruladı. Sen bu olaylar hakkında bir şeyler biliyor musun?

K: Evet, çünkü benim kardeşim ve birde çok yakınım içerdedir. Kardeşim 7 ay önce içeri alındı bir ay kadar içerde işkenceye kaldı. Hiçbir suç yükleyemedikleri için bırakıldılar ama 15-20 gün sonra yeniden içeri aldılar.

M: Mahkemeye çıkardılar mı? 90 gün sonra çıkarmaları lazım.

K: Kaç 90 günü kardeşim. 6 aydır fazla 500 evler,cezaevinde içerde. Daha mahkemeye çıkarmadılar. Sözde Ekim'de çıkacakmış, 90 günde mahkemeye çıkması bir yana, komşular dan birisinin oğlunu içeri almışlar. 4 aydır ölümü, sağmı, hangi hapiste, nerede belli değil.90 günde mahkemeye çıkması palavra.Kardeşimi 6 aydır hanımıyla bile götürtürmüyorlar.Ben enaz on kez gittim götürtürmediler.Hapishanede sözünü ettiğiniz direnişler doğrudur.

M: Direnişin nedenini ve talepleri biliyor musunuz?

K: İçerden dışarıya sızan haberlere göre şöyle:

1 Mahkumlara zorla istiklal marşı ve faşist marşlar söyletilmesi.

2 Faşist Kemalist eğitimin zorla yaptırılması.

3 Mahkum kız devrimcilere işkence yapılması kiminin ırzına geçilmesi.(Bu konuda somut kanıtlar sözkonusu)

4 Tüm devrimci mahkumlara işkence yapılması.

5 Yemeklerin (!) çok pis çıkması.

6 Temizlik olanağından yoksunluk, ilaç yokluğu.Biryandan işkenceye açılan yaralar bir yandan tıklım tıklım kovuşlar, sonuçta türlü buluşucu hastalıklar ve bit...

7 90 günlük gözaltının kaldırılması ve en kısa zamanda mahkemeye çıkartılmak.

8 Mahkumların aileleriyle görüşme olanağının verilmesi.

Benim bildiğim kadarıyla talepler bunlardır

M: Mahkumlar hangi yöntemlerle direniyorlar?

K: Ben birkaç kez kardeşimi görmeye gittim tabii göremedim.Orada görevliler mahkumlardan söz ederken "itoğlu itler açlık grevinde" diyorlardı.Bu arada mahkumlar içerden taleplerini haykıran sloganlar atmaktaydı.Gerçi hapishane penceresiz bir bina idi ancak sesler dışardan duyulabiliyordu.Ve dışarda bekleyen görüşmeciler, cop ve süngülerle askerler tarafından çevreden uzaklaştırılıyordu.

M: Bir de yakınından sözettin, onu anlatmadın..

K: Evet yakınım 35 yaşında bir işçi.Bir gece yarısı alıp götürüyorlar 13 yaşındaki oğluyla birlikte.İki gün hem çocuğu hem babasına işkence etmişler.Oğlunu ikinci gün bırakmışlar ama, çocuk perişan durumda.İşte cuntanın "tarafsızlığı", "insanlığı", "halktan yana oluşu" böyle oluyor....

M: Babasının durumu ne?

K: Babasından henüz bir haber yok.Sağmı öldürüldü mü belli değil. 1.Şubeye gidiyorsa "2. Şubede" diyorlar, oraya gidiyorsa "selimiyede" diyorlar.Böylece günler hiç bir haber alamadan geçip gidiyor.

M: Yurtdışındaki devrimci ve demokratlara söyleyeceğiniz bir şey varmı?

K: Evet hem de çok, ama Mücadele'nin sayfaları yetmez.Ama şunu bilmek gerek;içerdekilerin ne zor durumda olduğunu anlattım hepsine elbise gerek, çamaşır gerek, avukat gerek,kısacası maddi desteğe çok ihtiyaçları var.Memlekette genellikle bir kişi çalışıyor, o da içeri düşünce ailenin hali perişan oluyor.Buradaki devrimci ve demokratların yapacağı, içerdekileri ve onların dışarıda kalan ailelerini maddi bakımdan desteklemek olmalı.Bu görev mutlak yerine getirilmelidir.Ve işkenceler, katliamlar en geniş kamuoyu önünde teşhir edilmelidir.

M: Teşekkür ederiz, önerilerinizi biz ATIF olarak destekliyoruz ve bu doğrultuda mücadelemizi yürüteceğiz.

K: Başarılar dilerim.

V.i.S.d.P.: E. Stralucke
Postf: 111701 ,6 Frankfurt
Banka Hesap Nr: 294977500
Dresdner Bank/Frankfurt
Bankleitzahl 500 80000
Yazışma adresi: Verein der Arbeitnehmer aus der Türkei in Aachen und Umg. e.V.
Otto str.20, 5100 Aachen
Druck: Eigendruck im Selbstvertrieb

eylem birliği toplantılarının sonucu: YÜRÜYÜŞ

Yayın organımız MÜCADELE'nin 59. (Ağustos) sayısında "ATİF'in Eylem Birliği Anlayışı Üzerine" başlıklı yazının sonuç bölümünde şunları yazmıştık:

"Bugün içinde bulunduğumuz şartlar eylem birliğini her zamankinden daha acil kılmaktadır. Yapılacak olan şey, birlik çağrılarını ve karşısındakini "birlik düşmanı" olarak nitelermeyi bırakıp, eylem birliği için somut adım atmaktır. Herkes şapkasını öne eğip geçmişin bir muhasebesini yapmak zorundadır. Birlik isteniyorsa bu yapılmalıdır.

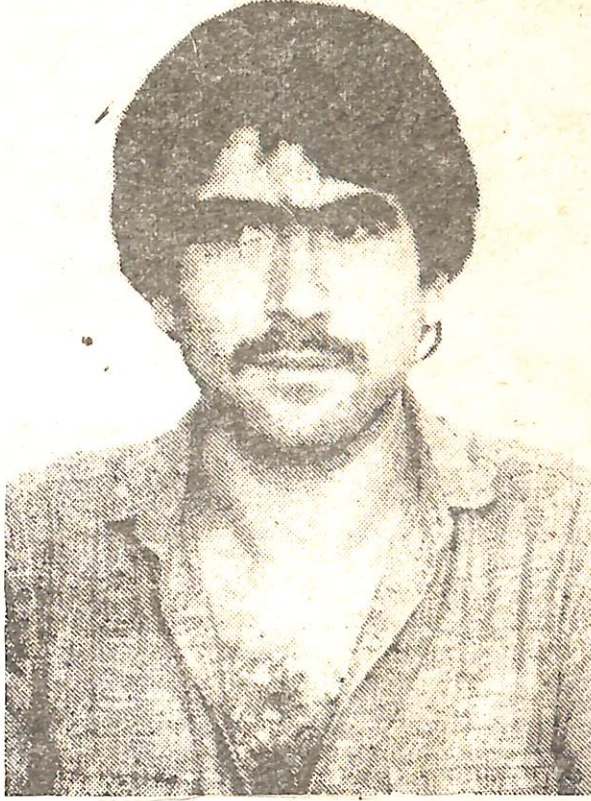
Biz çağrımızı yineliyoruz:
Birleşebileceğimiz bütün noktalarda birleşme; üzerinde anlaşılabilen konularda propaganda ve ajitasyonda serbestlik temelinde eylem birliği."

12 Eylül'de Askeri Faşist Cunta'nın işbaşına gelişinin 1. yıldönümünde yapılacak olan yürüyüş, çeşitli ilkesel konularda ayrı görüşleri olan devrimci örgütler arasındaki eylem birliği ancak yukarıdaki şartlarda olduğu gibi gerçekleştirilebilir ve başka da yolu yoktu. Nitekim son olarak 16 Ağustos tarihinde yapılan toplantıda, sayısı yirmiyi aşan Alman ve Türkiye'li örgüt, eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik temelinde büyük bir yürüyüş kararı aldılar.

Bir yanda Dev-Yol'un sıkı bir işbirliği içinde olduğu "Türkei-Komitee"lerin başını çektiği ve her renkten örgütün katıldığı toplantılar, diğer yanda dHB, HK, P'nin eylem birliği toplantıları ortaklaşa Duisburg'ta yapılacak büyük bir merkezi yürüyüşe karar verdi. "Türkei-Komitee"lerin hazırlık toplantısından ilk olarak Fidef çekildi. Bunlar Dortmund'ta bir yürüyüş yapacaklar. Denize düşenin yılanı sarıldığı benzetmesinde olduğu gibi "ortak eylem" ilkesine sarılan Fidef, bundan bir sonuç alamayınca çekildi. Onlar ortak eylem maskesini altında devrimci görüşlerin engellenmesini amaçlıyorlardı. Havaalarını aldılar. Aynı tavrı sürdüren "Komkar", "İşçinin Sesi" ve "Dud-dak" ve benzeri sosyal faşist örgütlerin toplantılarını süreci içinde tecrit oldular. 1 Ağustos tarihinde yapılan toplantıda devrimci örgütler; yürüyüşün esas hedefinin faşist cunta ve ona yapılan emperyalist yardımların olduğunu ve bu yürüyüşte bunların öne çıkarılıp, teşhirine çalışılacağı sözünü verdilerse de, "Komkar" ve benzeri "otoritelerin" (!) devrimcilerden "sosyal faşist-sosyal emperyalist" içerikli hiçbir şey söylememelerini döne döne istemeleri ve salt bu yüzden "ortak eylem" sarılmaları tecritlerini çabuklaştırdı. 16 Ağustos tarihinde yapılan toplantıdan nihayet çekilen bu sosyal faşistler, Fidef'ten ayrı olarak (!) Köln'de bir yürüyüş yapacaklar.

Hazırlık toplantılarının gidişatı içinde bu eylemin ajitasyon ve propaganda da serbestliğin dışında olanaksız olduğunu "kavrayan" Dev-Yol ve Türkei-Komitee'lerin bugünkü pozisyonlarını olumlu olarak değerlendirebiliriz. Ancak bu konuda kesin mücadele yürütmek gereklidir. Eylemin teknik hazırlığında bir dizi görevler (örneğin: miting konuşması) üstlenen Türkei-Komitee'lerin eylem içindeki tavırlarını dikkatle izleyeceğiz. Çünkü Dev-Yol, Dev-Sol, Kurtuluş gibi örgütler, Fidef-Komkar vb.'lerini anti-faşist örgütler olarak görmekte ve en önemlisi Askeri Faşist Cunta ve onu destekleyenlerin başında gelen B.Alman emperyalizmine karşı mücadelede yanlış ve kitlelerde hayal yayan pozisyonlara düşmekte. Burada değinmek istediğimiz bir sorunda, KSD'nin tavrıdır. Son toplantıda Komkar'ında çekilip ayrılır yürüyüş koyacağını ilan etmesinden sonra, temsilcileri şu açıklamayı yaptı: "Bizler başından beri güçlü ve tek bir yürüyüşün yapılacağı ve tüm "anti-faşistlerin" birliği temelinde bir eylem için çalışmalara katılmıştık. Ancak gelinen aşamada üç ayrı şehirde, üç ayrı yürüyüş düzenlenmektedir. Bu durumda bizler birbirine katılmayacak, bu üç ayrı eylemi düzenleyen örgütlerin hiçbirine "kan vermeyeceğiz". Bu arkadaşlara sözümüz; onların bu görüşlerini acilen terketmeleri ve Duisburg'ta devrimci saflarda yerlerini almalarıdır. Çünkü devrimin çıkarları bunu gerekli kılmaktadır.

KATİP SALTAN'I YAŞATACAĞIZ!

Bundan bir yıl önce, 19.8.1980'de evin de MHP'li faşistler tarafından işkencede katledilmişti. Katledilişinin 1. Yılında Katip SALTAN yoldaşımızı anarken, faşizmi ve insanlık dışı katliamlarını bir kez daha lanetliyoruz.

O, alçak gönüllülüğü ve fedakarlığı ile çevresinde sevilen biri idi. Kısa ama örnek olan devrimci mücadelesinde tüm diğer devrimciler gibi O'da faşistlerin gözünde bir dikkendi. Bundan dolayıdır ki O'nu alçakça katlettiler. Katip yoldaşımızı katledenler, O'nu cismen ortadan kaldıranlar; aslında devrimci düşüncenin düşmanıdır. O devrimci olduğundan, halkın çıkarlarını kendi çıkarlarının üstünde tuttuğu için halk düşmanı faşistler, O'nu hedef seçmişlerdir. O'nun şahsında devrimci düşünceye saldırmışlardır. Ancak O'nun düşüncesini yok edememişlerdir. Yok edemeyecekler! O'nun mücadelesini durduramayışlardır. Durduramayacaklar!...

Arkadaşımızın katledilmesinden bu yana tam bir yıl geçmesine rağmen katilleri B. Alman polisi tarafından "henüz bulunamadı! Arkadaşımızın faşistler tarafından öldürüldüğü gerçeği, B.Alman polisi tarafından sürekli üzeri küllendirilmeye çalışılmıştır. B.Alman polisi olaya başından beri çeşitli kılıflar geçirerek arkadaşımızın katillerini faşistlerin içinde arayacağı yerde; bundan titizlikle kaçınarak, hatta Katip'in katillerini onun mücadele arkadaşları olan devrimciler arasında aramaya kadar işi varamıştır. "Aachen Türkiye'li İşçiler derneği"nin üyeleri tek tek (bazıları en az üç dört kez) dernekten, evinden, iş yerinden vs. alınarak saatlerce göz altında tutulup zorla ifadeleri, parmak izleri vs. alınmıştır. Tüm bunlarla B.Alman polisi neyi amaçlamaktadır? Her şeyden önce şunu belirtelim ki polisin bu tavrı bizi leri şaşırtmamalıdır. Çünkü, bugün hala B. Almanya'daki faşist örgütler serbestçe faaliyetlerini sürdürürlerken, B.Alman devleti devrimci demokratik kuruluşları kapatmak için fırsat kollamakta, tek tek devrimci ve demokratların üzerindeki baskıyı yoğunlaştırmaktadır.

Bugün hala ATİF ve ATÖF başkanlarının siyasi çalışma hakları ellerinden alınmışken, ATİF başkanına oturma müsadesi verilmezken; faşist "Türk Federasyonu"un başını çeken S.Çelebi ve A.Batman gibi faşist katiller için bu tür uygulamalar söz konusu olmadığı gibi birçok azıllı faşistin sahte

Yukarıda değindiğimiz ve olumsuz olarak öne çıkabileceğini simdiden söyleyebileceğimiz, faşist cuntaya karşı, emperyalist yardıma ve özellikle B.Alman emperyalizmine karşı mücadele sorunlarında önemli görevlerle karşı karşıyayız. O halde, eylem öncesinde ve esnasında en geniş şekilde devrimci görüşlerimizin yayılması için aktif mücadele yürütmek için hazırlanmalıyız.

DEVİRİM MÜCADELEMİZİ 12 EYLÜL'LER DE ENGELLİYEMEYECEKTİR!

belgelerle B.Almanya'da barınmalarına göz umulmaktadır.

Arkadaşlar;
Biz Türkiye'li devrimciler B.Almanya'daki Türkiye'liler arasında yürüttüğümüz devrimci çalışmada sadece Türk faşistleri ni hedeflemekteyiz; bizlerin mücadelesi, Türkiye'de Komprador patron-ağa devletine karşı yürütülen Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin bir parçasıdır. Bu anlamda devrimci mücadelemiz genelde tüm emperyalizme karşı olduğu gibi özelde B.Alman emperyalizminin çıkarlarına da karşıdır. Bu nun içindir ki B.Alman emperyalist devleti ve onun polisi her fırsatta çeşitli komplolarla karşımıza çıkmaktadır. Katip yoldaşımızın katledilmesinde de polis, bu olayı fırsat bilerek bir kez daha gerçek niyetinin ne olduğunu göstermiştir.

Yoldaşımızın katledilmesinin hemen ardından derneğimiz sürekli göz altında tutularak, derneğe gelip gidenler tespit edilmeye çalışılmıştır. Ve arkasından derneğimizle uzaktan yakından alakası olan herkezin ifadesine baş vurma bahanesi ile polise götürüldüklerine şahit olduk. Ve yine ifadesine baş vurulan derneğimiz mizin sempatiçanlarına: "Katip'i siz öldürdünüz", "O derneğe komünistler gidiyor, sende mi komünistsin", "Derneğin çalışmalarını kimler yönlendiriyor" ve en son olarak ta "Siz kaç tane faşist öldüreceksiniz" gibi sorularla akilları sıra derneğimiz mizin kitlelerle olan bağını zayıflatmaya ve geri bilinçli kitlelerin kafasında derneğimiz ve dernek te aktif çalışma yürüten tek tek arkadaşlarımız hakkında şüphe yaymaya çalışmışlardır. Aachen ve çevresinde ifadelerine baş vurulan 200'ün üzerinde ilerici ve demokattan esas olarak derneğimiz ve dernekteki tek tek arkadaşlarımız hakkında bilgi toplanılmaya çalışılmıştır. B.Alman polisi tüm bunları Katip Saltan'ın katledilme olayında "açıklık getirme" adına yapmıştır!... Oysa polis bu olayı fırsat bilerek bu tavrı ile devrimcilerin, demokratların üzerlerindeki baskısını artırarak onları yıldırma amaçlamıştır. Bu olanlar açıkça bizlere bir kez daha göstermiştir ki; B.Alman polisi Türk faşistlerini korumuştur!

MHP'li faşistler Aachen'da dağıttıkları bir bildiri ile açıkça devrimcileri ve demokratları "başlarının sert kayalara çaracağı" şeklinde tehdit ederlerken polis ses çıkarmamıştır. Ancak, Katip Saltan'ın katledilmesini protesto etmek amacıyla düzenlenen yürüyüşe çağrı bildirisinin dağıtım sırasında, bir faşistin saldırısına karşı, bildiri dağıtan bir arkadaş kendini savunmuştur. Bu olayın hemen arkasından, saldırgan faşist bu olay için arkadaşımız hakkında şikayetçi olarak polise başvurmuştur. Polis faşistin ifadesine dayanan arkadaşımızı mahkemeye vermiş ve arkadaşımız mahkeme tarafından "suçsuz" birini dövmekle suçlanmıştır. Tüm bu olanlardan sonra "Aachen ve çevresi Türkiye'li İşçiler derneği" almanca bir bildiri çıkartarak "polisin kimlerin dostu, kimlerin yarımcısı" olduğunu teşhir etti. Bu bildirinin dağıtımını da polis tarafından engellenmeye çalışıldı. Bildiri dağıtımında iki arkadaşımız polis tarafından polis merkezine götürülerek saatlerce göz altında tutulduktan sonra bildirilere el konuldu. Daha sonra bu iki arkadaş polise hakaret suçundan mahkemeye verildiler. Şimdilik bu arkadaşların 1400 DM tutarında para cezasına çaptırılmaları söz konusudur.

Arkadaşlar;
Biz, Katip Saltan yoldaşımızı anarken onun şahsında tüm devrim şehitlerini bir kez daha anıyor ve tüm faşist katliamları lanetliyoruz. Ayrıca, B.Alman emperyalist devletinin ve onun polisinin buradaki devrimci mücadelemizin karşısında, faşist Türk devletinin yanında olduğunu açıkça görüyoruz. Ve diyoruz ki; B.Almanya'daki devrimci mücadele B.Alman emperyalizmine karşı mücadeleden ayrı ele alınamaz.

- KAHROLSUN B.ALMAN EMPERYALİZMİ !
- HİÇ BİR FAŞİST CİNAYET CEZASIZ KALMAYACAKTIR !
- KATİP HALKIN CANI, YERDE KALMAZ KANI !

EMEKCİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKCİ KADINLAR KURTULAMAZ!

aachen kadınlar kolunun mektubu

Ananın Şarkısı

karşıma alıp seni hiç kandırmadım ben
sen bir tanesin oğlum, sen aslansın diye.

Ama ben oğlumu büyütmedim
o kanlı, kasaplara kurbanlık diye.

Oğlum kendin gibilerden ayrılma sakın,
ancak böyle yenersiniz düşmanları.

Sen ve ben, ve bütün bizim gibiler,
savaşmak zorundayız hep birlikte.
Değiştirelim şu köhne dünyayı,
sömüren ve sömürülen kalmasın artık

BERTOLT BRECHT

EMEKCİ KADIN ARKADAŞLAR, EMERYALİST SAVAŞ
KİŞİRTİCİLİĞİNE KARŞI MÜCADELE EDELİM!

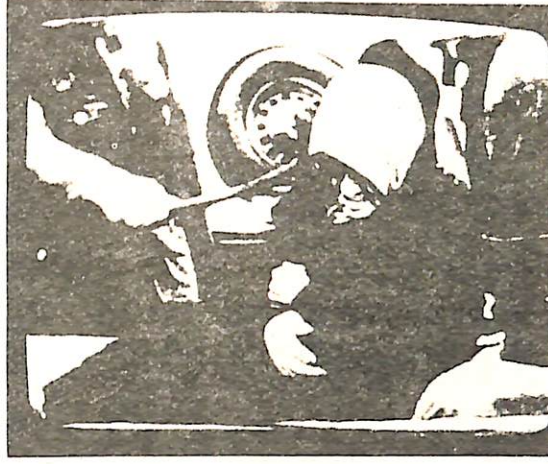
Yeni bir emperyalist paylaşım savaşı tehlikesi adım adım yaklaşıyor. Büyük emperyalist güçler özellikle Amerikan emperyalizmi bütün dünya halklarına meydan okuyor.

Emperyalist savaş tehlikesi özellikle emekçi kadınlar açısından çok daha büyük önem taşıyor. Bir emperyalist savaş çıktığında emekçi analar, dokuz ay karınlarında taşıdıkları ve yıllarını verip büyüttükleri yavrularını kan içici generallerin emrinde savaş meydanlarında kaybetmek durumuyla karşı karşıya kalıyorlar. Kendi hayatlarının geleceği ise hepten karanlıktır. Çünkü bir emperyalist savaş, artık iki ordunun karşılıklı savaşı değil, nükleer silahlarla, nötron bombalarıyla kitle katliamına yönelik bir savaş olacaktır.

Dünyanın her yerinde, hemen hemen herkesi içine alabilecek böyle bir savaş tehlikesine karşı emekçi kadınlar, erkek arkadaşlarıyla birlikte mücadele etmelidir. 1. ve 2. dünya savaşları emekçi kadınların savaşlardaki rollerini açıkça göstermiştir. Kadın savaşçı Klara Zetkin emekçi kadınların emperyalist savaşta, Emperyalistler tarafından nasıl kullanılmaya çalışıldığını şöyle anlatıyor.

"Bütün ülkelerdeki emperyalistler, emekçi kadınları, savaşın getirdiği cinayetlerin kör ve pasif tankları değil de, aktif olarak savaşa katılan insanlar durumuna getirmeye çalışıyorlar. Bu durum, 2. Enternasyondan kalma, yakın zamanadək reformist Fransa Sosyal Demokrasisinin en taahhüslerinden biri olan Pol Bonko'nun seferberlik yazısında açık olarak görülmektedir. Bütün ülkelerdeki, proleter emekçi kadınlar, bu yasa olmadanda, savaş zamanında açlık, soğuk yüzünden ve her türlü destekten yoksun olarak askeri fabrikalara gidip ağır koşullar altında çalışmaya zorunlu olduklarını unutmamalıdır. Şimdide gereksinimler kapital kölelerini ekmek parası için askeri kurumlarda çalışmaya zorunlu kılmıyormu? Kadınlar, Japon emperyalistlerine ve tüm kapitalist ülkelerdeki taraftarlarına silah üretmesinde yardım ediyorlar."

Alıntıdanda anlaşıldığı üzere, emperyalistler emperyalist savaş için kadınları nasılda kullanıyor. Emekçi kadınlar bunu yapmak zorunda kalıyorlar. Bu gün emperyalist bazı ülkeler, kadın asker de yetiştirmeye başlamışlardır. Onlar, işlerine geldiği zaman nasıl da kadınlardan erkeklerden ne bekliyorlarsa aynıyını beklemektedirler. Ama işlerine gelmeyince, emekçi kadınlara en ağır, en lüzumsuz işlerin ortasına fırlatıp atmaktadırlar. Onlar gerektiği anda emekçi kadını emperyalist bir savaşın ortasına koyarlar. Çünkü; "Bir adam, bir a-

Nebahat'ı niçin öldürdüler?

Viyana polisi açıkladı:

Cesedi Tuna'da bulunan Türk genç kıızı yeğeni öldürmüştü

Ahmet ÜLGELALP

VİYANA. (Hürriyet)- Cesedi Tuna nehrinde halıya sarılı halde bulunan 22 yaşındaki Nebahat Polat'ın ailesinin erkek fertleri tarafından öldürülmesine karar verildiği ve kararın yeğeni Ali Özcelik tarafından yerine getirildiği Viyana polisi tarafından açıklandı. Katil Ali Özcelik, polis tarafından tutuldu.

48 yaşındaki Aziz Polat adlı babası ile 23 yaşındaki İrfan Polat ve yeğeni Ali Özcelik, 1.5 ay önce biraraya gelerek, ailenin kızı Nebahat'ın öldürülmesine karar verdiler. Ölüm kararının gerekçesi şöyle saptandı:

Nebahat genç ve güzeldir. Diskoteklerde eğlenmekte ve aile şerefini lekelenmektedir.

Baba Aziz Polat kızına Türkiye'den bir koca bulmuştur, ancak Nebahat bu evliliği istememiştir.

Bu nedenlerle alınan, "Nebahat'ın öldürülmesi" kararını yerine getirmekle görevlendirilen, genç Ali Özcelik, Nebahat'ı Judenau'da bir diskotekte buldu. Oradan birlikte Kanienberg'e geldiler ve orada cinayeti işledi. Ali Özcelik, cesedi bir halıya sararak Viyana Cinnacı Şehsi'nin önünden Tuna nehrine attı.

Yukarıda küpürünü yayınladığımız haber 24 Ağustos 1981 tarihli Hürriyet gazetesinde yayınlandı.

Nebahat isimli bir genç kız "diskoteklere gidip aile şerefini lekelediği" gerekçesiyle aile erkekleri tarafından ölüme mahkum edilmiştir.

Türkiyeden emperyalist ülkelere işçi göçü olduğundan bu tarafa, ülkemizdeki feodal kültürün etkisinde kalan binlerce ailenin çocukları geldikleri ülkenin iyi veya kötü özelliklerinden çeşitli şekillerde etkilendiler. Etkileniyorlar. Bu arada, Nebahat gibi binlerce genç kız veya erkek emperyalizmin yoz kültürünün yayıldığı yuvalara düştüler. Emperyalist kültür adeta esir aldığı bu gençlerimizi sömürüye ve haksızlığa karşı mücadele anlayışından koparıyor, problemleri insanlar haline getiriyor.

Habere bakılacak olursa Nebahat'ta sayısı binlerle ifade edilebilecek bu problemleri gençlerden birisidir. Elbetteki hepimizin görevi böyle gençlerimizi düştüğü bataklıklardan çekip kurtarmak olmalıdır.

Peki, Nebahat'ın katledilmesine karar veren aile erkeklerinin içine düştüğü zihniyet, Nebahat'ı kendine çeken emperyalist kültürün zihniyetinden daha temiz bir zihniyet midir?

Bu zihniyet eğer erkek çocuk diskoteğe gitmişse, bu erkek çocuğu en fazla bir azarla mayla cezalandırır. Hatta sırtını sıvazlar. Bu zihniyete göre erkek çocuk diskoteğe giderse "aile şerefi" lekelenmez. Bu zihniyetin kitabında ileriye yönelik hiçbir şey yoktur. İnkna gücünü kaybettiği için eğitimde cezalandırma temeline oturur.

Nebahat'ı "aile şerefini lekeledi" diye göz göre göre katleden bu zihniyet o kadar şerefsiz ve namussuz bir zihniyettir ki, "kızını niçin böyle yetiştirdin" diye birde Nebahat'ın anasını cezalandırır. Emekçi kadınlar "namus" "şeref" yaftası arkasında kendilerine karşı işlenen bu cinayetlere karşı daha ne kadar sessiz kalacaklar.

damdır, fayda var zarar yok" derler. Ama emekçi kadınların devrimci mücadeleye gir memeleri için, türlü yalan ve demogojiler yayarlar. Yeterki emekçi kadınlar o silahı kendilerine çevirmesinler diye. Gerektiğinde emekçi kadınlara bir silah verip başka ülkelere emekçi kardeşlerine çevirtirler. İşte görüyoruz ki, hakim sınıfın yaydığı yalan ve demogojiler, sadece kendi çıkarlarına zarar verdirmemek ve kendi çıkarlarına çalıştırmak, bu doğrultuda etrafında tutmak içindir.

Gerçek niteliği ortaya çıkmış olan gerici kadını ve erkeği ile tüm devrimciler kendine tehlike olarak almak zorundadır. Emperyalistleri, komprador patronları ve toprak ağalarını zor durumlarda bırakmak için örgütlenmeliyiz. Bilmeliyiz ki emperyalist sistem tamamen ortadan kalkma dıkça emperyalist savaşlarda ortadan kalkmayacaktır. Emperyalist sistemin ortadan kalkması ise devrimlerle mümkün olabilir. Her ülkenin halkı kendi ülkesindeki gerici hakim sınıflara karşı giriştiği mücadelede zaferle çıktığında emperyalist sistem çökebilir. Bizlerde bir taraftan bütün ülkelerin halklarıyla dayanışma yürütürken diğer taraftanda ülkemizde askeri faşist cuntanın yıkılması ve demokratik halk devriminin gerçekleşmesi için çalışmalıyız. Rusya'da devrim emekçi kadınların katılmasıyla gerçekleşmiştir. Kadın savaşçımız Klara Zetkin bu konuda şunları yazıyordu:

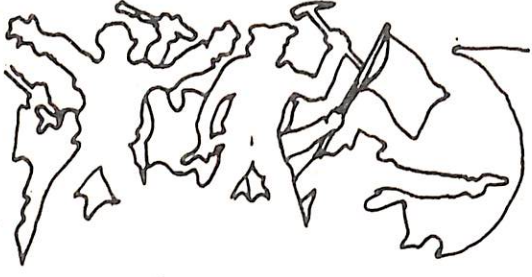
"Lenin tarafından yönetilen Bolşeviklerin planlı çalışmaları daha başlangıçta çok iyi sonuçlar verdi. Fabrika ve işliklerde ticarethane ve bankalarda, işçi mahallelerinde savaş coşkusu ile coşan kadınların sayısı durmadan artıyordu. Sanayi merkezlerinde savaşma kararı vermiş olan kadınlara, aynı isteklerde bulunan köylü kadınlarda katılıyor. Açıkta açığa, bütün ülkelerde, sömürülen ve köle durumuna sokulmuş olanların uluslararası dayanışması ve kendi ülkelerindeki azıllı düşmanlarla çetin bir savaşa girişen adları bilinmeyen kadınların bu işbirliği sayesinde geniş kadın kitleleri birleşmekteydi."

Gerçekte emekçi kadınlar katıldıkları zaman her eylem daha fazla değer kazanacak ve bu gözü dönmüş emperyalistlerin yüreği ne kat kat korku salacaktır.

Biz kadın devrimciler örgütlenmeye ve bilinçlenmeye daha fazla önem verirken, devrimci kadın sayısını her geçen gün artırıp yürüyüşlerde, mitinglerde bir sel gibi akar sak, emperyalistlerin ve onların yüreğine korku olacak ve bir gün devrimi gerçekleştireceğiz.

Tüm devrimci arkadaşlarımızın mücadelesinde başarılar dileriz.

Aachen kadınlar kolu

DEVİRİMCİ SANAT

FAŞİST CUNTA SANATA VE ÖZGÜR DÜŞÜNCEYE SALDIRIYOR

12 Eylül 1980 günü Faşist paşalar çete si tarafından yapılan darbenin üstünden tam bir yıl geçti. 12 Eylül'den bugüne kadar sürmekte olan Askeri faşist diktatörlük, halkımızın ve Türkiye işçi sınıfının zorlu mücadeleleri sonucu elde ettiği tüm demokratik hakları gasbetmiş ve eşi görülmemiş zulüm ve işkenceyi gündeme getirmiştir. 100.000'in üstünde siyasi tutuklu hapishaneler yetmeyince okullara, yurtlara doldurulmuştur. Onbinlerce işçi, sendikacı, öğrenci, aydın ve toplumun tüm sömürülen kesimlerine mensup ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci insan işkence tezgahlarından geçirilmiş, onlarcası işkence tezgahlarında katledilmiş ve şimdiye kadar 8 bininin ölüm fermanları imzalanarak dar ağaçlarına çekilmiştir.

Kültür ve sanat sayfasında paşaların bir senelik uygulamalarını sıralamaya gerek yok. Bu yazıda asıl dikkati çekmek istediğimiz; devrimcilerin, ilericilerin düşüncelerini, kültür ve sanat alanında halka ulaştırmayı görev bilen sanatçıların aynı zorbalığa, baskıya ve işkenceye maruz kaldıklarını göstermektedir.

Çok sayıda sanatçı herhangi bir siyasi örgüte üye olduklarından değil, yalnızca; romanları, şiirleri, oyunları, makeleleri, filmleri, şarkıları nedeniyle işkence görmüş, tutuklanmış ve hapse atılmıştır. Onların tutuklanmalarının nedeni bir kısmının halkın yanında yer almış olması, bir kısmının da yer alıyor gözükmesidir. Bir sanatçı kendi kendisi olamazsa, kendi anlayış ve görüşü doğrultusunda sanat icra edemezse o kişi nasıl sanatçı olabilir? Onlar bu anlamda, kendi kendilerini kendi yaratıcılıklarını, kendi elleriyle öldürmelidirler ki, faşist paşalara şirin gözü keşilsinler. İşte faşist paşalar çetesi'nin hayatın tüm alanlarında olduğu gibi kültür ve sanat alanında da "demokrasi ve özgürlükten anladığı budur.

İşte açık faşist diktatörlüğün sanatçılara karşı (halkın yanında olan ya da öyle görünen tüm sanatçılara karşı) uygulamalarına bir kaç örnek olarak "Türkiye'de Demokratik Öğrenciler"den aldığımız aşağıdaki listeyi yayınlıyoruz.

Askeri darbeden sonra, 3 gazete ve 20 dergi kapatılmış, "Cumhuriyet" gazetesi hem birkaç kez kapatılmış, hem de yazarları tutuklanmıştır.

Ayrıca, kitap yayıncıları, zor durumlarda bırakılmış, radyo ve televizyon istasyonlarındaki program yapımcılarının haber ajanslarında çalışan bir dizi gazetecinin işlerine son verilmiştir.

* Kasım 1980 :

İlhami Soysal: Ünlü bir yazar, gazeteci tutuklanıp askeri cezaevine konmuş ve bugüne dek serbest bırakılmamıştır. (Cumhuriyet, 27 Aralık)

* Ocak 1981 :

İstanbul Şehir Tiyatrosu, Necati Cumalı'nın bir oyunu nedeniyle oyunun başlangıç gecesinde üç gün önce kapatılmıştır. (Milliyet sanat dergisi, 1 Ocak)

Atıf Yılmaz'ın Talihli Amele isimli filminin sinemalarda gösterilmesi, devlet san sürü tarafından yasaklanmıştır.

İstanbul Şehir Tiyatrosu'nun 33 oyuncusu (Zihni Küçümen, Ali Taygan, Güngör Dilmen gibi) oynadıkları "Şekspir" oyunundan ötürü işlerinden atılmıştır.

* Şubat 1981 :

Melike Demirağ (sinema oyuncusu, şarkıcı), Cem Karaca (şarkıcı), Şanar Yurdatapın (kompozitör ve aranjör), Sema Poyraz (oyuncu), ve Selda (şarkıcı). Yargılanmak üzere Türkiye'ye dönmedikleri için Faşist cunta tarafından Türkiye

Cumhuriyeti vatandaşlığından atılmışlardır. Bu yöntem tıpkı Hitler'in ilerici Almanlara uyguladığı gibi, cunta tarafından daha başka yüzlerce T.C vatandaşına uygulanmıştır.

* Mart 1981 :

Yaşar Miraç'ın 3 şiir kitabı toplatılmıştır. Bu kitaplar 1930 yılında Türk Dil Kurumu ödülünü almışlardır. Bu kurumun yarışma komitesinden 5 kişi ve müdürler kurulundan 31 kişi, söz konusu şiir kitaplarının ödüllendirilmesi yönünde oy kullandıklarından kovuşturmaya uğramışlardır. (Cumhuriyet 26 Mart)

* Nisan 1981 :

Ünlü tiyatro oyuncusu Genco Erkal tutuklanmış ve sıkı yönetim yasasına göre de tiyatrosunda oynanan oyun yasaklanmıştır. (Cumhuriyet 19 Nisan)

Nedim Gürses isimli yazarın hikaye kitaplarının satımı yasaklanmış ve toplatılmıştır. Söz konusu kitaplar 'Gallimart' tarafından Paris'te de yayınlanmıştır. (Sant Olayı Dergisi, Nisan 1981)

Mizah yazarı Muzaffer İzgü, 1978 yılında Türk Dil Kurumu ödülünü kazandığı "Numadaki para" isimli kitabından ötürü ceza alma durumundadır. (Cumhuriyet, 7 Mayıs) (Kitabın 5. baskısı yapılmıştır.)

Ataol Behramoğlu'nun 2. baskıya yapan şiir kitabı sıkı yönetim tarafından yasaklanıp, toplatılmıştır. (Cumhuriyet 30 Nisan)

* Mayıs 1981 :

Şair Fatih Yıldız'ın "Bir Ask ki!" isimli kitabı yasaklanmıştır. Şair, kitabını basımdan sonra kontrol için sıkıyönetime göndermiş, ancak kitabın sansürde incelenmesinden sonra, suçlu görülmüş ve dağıtım yasaklanmıştır. Şair de 4 yıl 2 ay hapis cezası yemiştir. Şimdi askeri cezaevinde. (Cumhuriyet, 12 Mayıs)

Rıza Zelyurt'un şiir kitabı yasaklanmış, kendisi bu kitaptan ötürü 2,5 yıl hapis istemiyle yargılanmaktadır. (Cumhuriyet 30 Mayıs)

1978'de yayınlanan bir kasetinden ötürü Selda suçlu bulunarak tutuklanmış ve askeri cezaevine konmuştur. Bu arada kendisine yurda dönme vatanışlıktan çıkarma tehditi yapılmış ancak daha sonra kendisinin yurtdışında arandığı sırada askeri cezaevinde yatmakta olduğu anlaşılmıştır. (Cumhuriyet, 30 Mayıs)

* Haziran 1981 :

Yazar Adalet Ağaoglu 3 kitabından ötürü mahkemeye çıkarılmış, kovuşturmaya uğramıştır. Yazarın 3. baskıya yapan son kitabı da toplatılmıştır. (Cumhuriyet, 2 Haziran)

Öykü yazarı Talip Apaydın, 2 kitabından ötürü yargılanmaktadır. (Cumhuriyet 2 Haziran)

Ünlü mizahçı Rifat Ilgaz (70 yaşının üstündedir ve tuberkülozdan ötürü tek akciğerle yaşamaktadır.) 1 aydan fazla süre gözaltında kalmış ve sonra tutuklanmıştır. Tutuklanma sebebi açıklanmamıştır. Sağlık durumu ağırlaştığından Sanatoryuma kaldırılmış ve tutukluluğu orada sürmektedir. (Cumhuriyet, 4 Haziran)

Şair, yazar ve gazeteci Mehmed Kemal, hiç bir açıklama yapılmadan güvenlik güçleri tarafından götürülmüştür. (Cumhuriyet, 7 Haziran)

Öykücü Oktay Akbal, bir makalesinden ötürü 3 ay tutuklanmıştır. (Cumhuriyet, 10 Haziran)

Yazar ve gazeteci Hikmet Çetinkaya, (çeyitli gazetecilik ödülleri almıştır) polis tarafından alınıp götürülmüş ve hiç bir açıklama yapılmamıştır. (Cumhuriyet, 23 Haziran)

Ünlü sinema sanatçısı Tarık Akan 22 gün gözaltından sonra, tutuklanıp askeri hapise hane'ye gönderilmiştir. Savcı 5 yıl hapsini istemektedir. (Cumhuriyet, 23 Haziran)

Şiir

ASKER OCAĞI

Kore'de savaşta ölmüş Babası
Dul kalıp büyümüş onu anası
Geldi çatı, askerliğin sırası,
Memo'ya yurt oldu Asker ocağı.

Acemi birliği talim terbiye
Küfür, dayak ere kaldı hediye
Yoksul halka zulüm eylesin diye
Eğitim okulu asker ocağı

Her gün sabah dizilirsin sıraya
Nutuk vardır Vatan, millet, sakarya
Övgüler dizilir Kemal Ata'ya
Şövenist yuvası asker ocağı.

Memo Türkçe bilmez Kürtçe konuşur.
Memo'nun diliyle alay edilir.
Hor görülür, sövülür ve de dövülür
İşkence yuvası asker ocağı

Komutanlar vardır; esrar tüccarı
Kimisi hırsızdır, kimi kumarıcı,
Kimi kadın satar, kimi oğlanıcı
Pislik yuvasıdır, asker ocağı

Erlerin üstüne yoktur güveni
Baskı yolu ile yapar görevi
"Birlik vardır" gönüllü zoraki
Çelişki yumağı asker ocağı

Oniki Eylülde dizginlediler
Memoları halka karşı sürdüler
Nice canlar yaktı, yuva yaktılar
Zulüm makinası asker ocağı

Halkım mutlaka haykıracak; ey Evren
Sanma ki durdu ha devrimci kervan
Unutma ki senin sonun da hüsrana
Dağılacak bir gün asker ocağı.

04.08.1981. A.Canoğlu.

B. ALMAN EMPERYALİZMİNİN SİLAH TİCARETİ

B. ALMAN EMPERYALİZMİ SOSYAL HAKLARIMIZI KISITLIYOR !

burjuvazisi içine düştüğü ekono-
mik krizin işçilerin ve dar gelirli-
nin yüklemesi istiyor.

İş günlerinde koalisyon partileri
n ileri gelenleri 1982 bütçe-
raya geldiler ve önümüzdeki
ok alanda tasarruf(!) etmeleri
konusunda hemfikir oldukları
r. Ancak hangi alanda tasar-
f konusunda ayrı düşündükleri
kararı 2-3 Eylül'deki toplan-
ekler. Yalnız açık olan konu
in 240,85 milyar Mark dolayın
toplam 20 milyar da tasarruf
Bu bazı sosyal hakların bu-
na gelmektedir. Neleri kısıt-
lerine bakalım:

1. Halen federal hükümet yıl
Mark çocuk parası ödemektedir.
-8' arası kısıtlama ile 1,5
tasarruf beklemektedirler. Ö-
r- işçilerin yanında bulunma -
için para ödenmeyecektir.

İğortasında yapılacak değişik-
atı uygulama ile varolan 10
çığın 3,6 milyara indirilmesi.
şöyle olacaktır; şimdiye ka-
k kesilen işsizlik sigorta ö-
artarak % 3,5'a çıkartılacak
devletine 2,6 milyar Mark ka-
kışının verilmesine sebep o-
mdiyeye kadar ilk dört hafta i-
parası ödenmemiştir, bu dört
ya çıkartılarak 125 milyon ta-
lanmaktadır. Hafif kazalar nede-
yle verilen 2 haftalık izinin 6 güne in-
dirilmesinden de 30 milyon tasarruf umma-
tadırlar.

İşsizlik parası, işsizlik yardım parası
kısıtlama ve ilk gün için para ödenmemesi ve
kış aylarında ödenen kötü hava şartları pa-
rasının vergiye tabi tutulmasıyla da 128
milyon tasarruf sağlayacaktır.

• Yeni meslek öğrenme kurslarının(Umschu-
lung) kısıtlanmasıyla ise beklenen tasar-
ruf 400 milyon DM'dir.

• İstirahate (Krank'a) çıkmanın zorlaştı-
rılması ve ilk gün için para ödenmemesi ve
sadece 3 yılda bir kura gitme hakkı, ilaç
paralarının % 20'sini hastanın ödemesi; en
fazla 4,- DM olması koşuluyla (şimdiye ka-
dar ilaç başına 1,-DM ödüyorlardı) tasarruf
ne kadar olacak söylenmiyor.

• Doğum yapan kadın işçi ve memurlara ve-
rilen yardımın ve annelik izininin kısıt-
lanması, 20 milyon tasarruf.

• Öğrenci hastalık sigortalarına verilen
yardımın azaltılması, 40 milyon tasarruf.
• Savaşta şehit düşenlerin ailelerine ve
savaşta sakat kalanlara verilen yardımın

kısıtlanması, 325 milyon tasarruf.

• Sakatlarla verilen yardımların daha sıkı
kontrolden geçirilmesi.

• Kira yardımının azaltılması, 83 milyon
tasarruf.

• Devlet kuruluşlarındaki memurların dere-
celerin yükseltilmesini 3 ay geciktirmek
(200 milyon tasarruf), varolan personel sa-
yısını % 1 azaltmak ve her boşalan persone-
lin yerini altı ay boş bırakmak.

• Batı Berlin yardımının 500 milyon kısıt-
lanması.

Bunların yanı sıra bütün vergisinin, do-
ğal gaz vergisinin ve yakıt gaz vergisinin
artırılması da sözkonusudur.

Yukarıda ayrıntılarıyla açıklamak iste-
diğimiz gibi B.Alman burjuvazisinin gittik-
çe derinleşen bir ekonomik kriz içine bat-
tığı ve bu krizin yükünü "tüm vatandaşları-
mız ortak yaşayalım, kemerleri sıkalım"
safasatası altında dar gelirli sınıfların
üstüne yıkmak istediği açıktır.

Bu ekonomik bunalımlar kapitalist siste-
min kaçınılmaz bir hastalığıdır, kapitalist
toplumda üretim, tüketim için değil kazanç
için yapılır. Zaman zaman üretim artışı or-
taya çıkmakta, bunlar kısmen yokedilmekte-
(stok ederek, yakarak vs.) ancak belli bir
süre sonra ekonomi bunu taşıyamıyacak duru-
ma gelmektedir. İşte bu andan itibaren ekö-
nomik krizler kapitalist-emperyalist sis-
temler içinde kaçınılmazdır. Bugün B.Alman
tekeli burjuvazisi bir ekonomik bunalım
içerisindedir, bunalımın yükünü işçi sını-
fının, özellikle yabancı işçilerin ve dar
gelirli sınıfların sırtına yüklemek iste-
mektedirler. Bunun için ileride yabancı
düşmanlığını körüklemekte, ırkçı ve milli-
yetçi bir propaganda yürütmekte öte yandan
hızla silahlanmaktadır.

B.Alman burjuvazisinin bu politikasını,
karşı tavır almayarak sessiz kalan DGB'nin
sarı sendikacıları da desteklemektedirler.
Enflasyon % 5,8'e kadar varmışken DGB'li
sendikacılar toplu sözleşmelerde % 5 ücret
artışıyla yetinerek, ücretlerin, hayat pa-
haliğinin gerisinde kalmasına göz yummuş-
lardır. Artan hayat pahalılığı ve işsizlik
(Temmuz ayı sonunda 1.246.000 dolayında, A-
gustos ayında da yükseliş eğilimi belirtilmekte-
dir.) göstermektedir ki kapitalist-emperya-
list ülkelerin ekonomileri istikrarlı de-
ğildir; hayat pahalılığı, ekonomik krizler
kaçınılmazdır. Hayat pahalılığı olmayan, iş-
sizlik olmayan istikrarlı olan toplum sosya-
list toplumdur. İşçi sınıfı ancak sosyalist
toplumda özgürdür, iktidara sahiptir. Bu da
işçi sınıfının vereceği sınıf mücadelesin-
den, sosyalizm mücadelesinden geçecektir.
İşçi sınıfının ve diğer emekçilerin gerçek
kurtuluşu Sosyalizm'dedir !

B.Alman silah tüccarları bombalarıyla

Özellikle Suudi Arabistan'la tank ihra-
catı konusunda yapılan görüşmelerin yarat-
tığı tepkiden sonra, B. Alman emperyalist-
leri şimdi bu işleri daha da gizliden
-ama hızını kesmeden- yürütmektedirler.
Son dönemde çeşitli ülkelerden aldığı si-
parişler ve yaptığı ihracat gözönünde tu-
tularsa bu daha kolayca görülebilir.

Hindistan, 18.7.81 tarihli Frankfurter
Rundschau'nun bildirdiğine göre şu anda
Howaldtwerke/Deutsche Werft (HDW) de ya-
pılmakta olan iki denizaltıyı yakın bir
zamanda teslim alacaktır. Bu konuyla ilgi-
li izin, Federal Hükümet tarafından veril-
miştir.

Danimarka, 1985 yılında 3 denizaltı ala-
caktır. Bu konudaki anlaşma iki ülkenin
Savunma Bakanları tarafından imzalanmış
durumdur. (Göttinger Tageblatt 4.7.81)

Brezilya, yakın bir gelecekte denizaltıla-
rın diğer kısmını da kendisinin yapması
için gerekli "teknik yardımı" elde edecek-
tir. "Bu projeye katılanlar 40 Alman fir-
ması ve Brezilya deniz kuvvetleridir."

(FR. 3.7.81)

"Die Welt" gazetesinin 3.7.81 tarihli
sayısına göre burada söz konusu olan sade-
ce maddi nedenler değildir. Yakın bir ge-
lecekte Güney Atlantik'de, bu ülkelerin
yardımıyla da Sovyet savaş gemilerine kar-
şı cevap teşkil etmektedir. Londra Strate-
jik Araştırmalar Enstitüsünün verdiği bil-
gilere göre, Güney Amerika'da bulunan de-
niz altılarının üçte biri Alman malıdır.
Arjantin'le olan silah ticareti, 1976'daki
askeri darbeden sonra iki misline çıkmış-
tır.

"İki ülke arasındaki ticaret 1976'daki
askeri darbeden bu yana iki misline çık-
mıştır. Federal Almanya ABD'den sonra dış
ticaret açısından ikinci sırayı almaktadır.
Alman-Arjantin atom ticareti 2 milyar DM'
le Alman sanayinin en büyük işlerinden
birini oluşturmaktadır. (...) Darbeden
sonra Federal Almanya Arjantine aşağıdaki
silahları satmıştır.

• Meko 360 tipi 6 Firkatin(savaş gemisi),
Blohm ve Voss firması tarafından,

• TR 1700 tipi bir denizaltı, Thyssen/Nord
seewerk tarafından,

• Arjantin'de aynı lisansla yapılan TAM
tipi 105 mm'lik toplu 200 adet saldırı tan-
kı, Thyssen-Henschel tarafından,

Bir de bunun dışında illegal yollardan
Rheinmetall firması tarafından Arjantin'e
makinalı tüfek satılmıştır. "

(Tageszeitung 27.7.81)

Frankfurter Rundschau gazetesinin 16.7.
81 tarihli bir yazısına göre Şili için
yapılmakta olan "iki denizaltının inşası
hızla devam etmektedir." ve bütün gürültü
lere rağmen "bundan dönüş yoktur".

Yine 27.6.81 tarihli "Die Neue" gazetesinin
bildirdiğine göre, Şili'li subaylardan olu-
şan bir heyet gemilerin yapılmakta olduğu
DHW tesislerini gezerek, inşaatın ne düzey-
de olduğunu görmeye gelmişlerdir. Yine
FR'nun 16.7.1981 tarihli bir haberine göre
beş Şili'li subayın eğitimi Bundeswehr ta-
rafından yapılmaktadır.

Pakistan, yakın bir zamanda OTRAG firması
tarafından yapılan 300 ile 4000-Km. men-
zilli roketlerden alacaktır. Roketlerin e-
lektronik donanımı AEG, Telefunken, atış
başlıkları da Diehl-Firması tarafından ya-
pılacaktır. (Die Neue, 25.4.81) Yine
"Stern" dergisinin bildirdiğine göre Pakis-
tan, B.Alman firması CES-Kalthof GmbH ta-
rafından atom bombası yapacak duruma geti-
rilmiştir.

İrkçı Güney Afrika 1980 yılında araştırma
gemisi kılıfı altında iki mayın-döşer sa-
vash gemisi almıştır. Bunun dışında İrkçı-
lığa Karşı Hareket'in verdiği bilgilere
göre Güney Afrika'ya son yıllarda uranyum
zenginleştirme ve patlayıcı doldurma te-
sisleri ve 3000 askeri taşıt aracı veril-
miştir.

Fasist Türk Devleti için şu anda Abeking
ve Rasmussen tersanelerinde 13 kıyı koru-
ma gemisi yapılmaktadır. Yine fasist cun-
taya özel askeri yardım çerçevesi içinde
çeşitli nitelikte askeri araç verilmekte-
dir ve bu verilen araçlardan (Milan fü-
zeleri, uçuş başlıkları, Leopard tankları
vs.) bir kısmı Türkiye üzerinden başka
ülkelere satılmaktadır.

Bunların dışında B.Alman emperyalistleri
bir çok ülkeye daha silah satmaktadır.

B.Alman emperyalizmi daha şimdiden sa-
yıla askeri büyük güçler arasındadır. Ya-
tırım alanında diğer emperyalist güçlerle
sürdüğü rekabeti şimdi askeri alana
dökmüştür ve onlarla bu konuda da yarış-
maktadır. Bu yarışmanın sonucunun nereye
varacağını kestirmek şimdiden mümkündür!
B.Alman emperyalizmi yeni bir emperyalist
paylaşım savaşına hazırlanmaktadır. Ve
bu savaşın kendine düşen payı almak ça-
basındadır..

NÖTRON BOMBASI

10 Ağustos tarihli gazetelerde yayınlanan haberler, özellikle B. Avrupa'da çok etkisi yarattı. "ABD üç yıllık aradan sonra yeniden Nötron bombası üretmeye karar verdi."

Daha Carter döneminde sözü edilen, ancak gerek Rus Sosyal emperyalistlerinin gerekse de ABD'nin müttefiki diğer emperyalistlerin şiddetli tepkisi ile karşılaştı. San Carter 1978'de Nötron üretiminin yasaklanmasına karar vermek zorunda kalmıştı. Şimdi yeniden üretimine geçilecek olan bombanın depolanması yalnızca ABD'de olacak mı? Ama, eğer B. Avrupa'lı müttefikler isterlerse iki saat içinde Amerika'dan Avrupa'ya taşınabilir, vs. vs. ABD'li emperyalistler dünya halklarının gözüne baka baka yalan söyleyedursunlar, herkes biliyor ki bu bombaların yalnızca ABD'de depolanması ilk önce yapılabilecek amaçla çelişmektedir. Çünkü üretim için şimdilik gösterilen gerekçe Varşova paktının Avrupa'daki tank üs tünlütüne karşı güçlü(!) bir silaha sahip olma isteğidir. Bu nedenle de bombalar Orta Avrupa'da üslenirse ancak söz konusu amaca hizmet edebilirler. ABD'nin "Avrupa'da depolanmayacak" şeklindeki açıklaması basit bir taktiktir. Çünkü henüz orta menzilli Pershing roketlerinin Avrupa'ya yerleştirilmesi tartışmaları gündemdeyken, buna karşı halkın tepkisi de görülmüşken bir de Nötron bombasının Avrupa'ya getirileceğini açıklamak batılı emperyalistler, özellikle de ABD açısından pek akıllıca bir iş olmayacaktı!

Rus Sosyal emperyalistlerinin ilk tepkisi, Nötron bombasının savunma değil bir saldırı silahı olduğu ve buna üretmenin nükleer savaş hazırlığı anlamına geleceği, bu yüzden ABD'nin son kararının kaygı verici olduğu şeklindeki resmi açıklamadır. Ancak Sosyal emperyalistlerin elinde de böyle bir silahın olup, olmadığı şimdilik açıklanamamıştır.

Diğer Avrupalı emperyalistler ise, bu çeşit saldırı silahlarıyla donatılan ülkelerin Sovyet'lerin direkt hedefi olması kaygusuyla Nötron bombasına tepki göstermektedirler. Ancak süreç içinde gözlenecek tırki, tıpkı Pershing füzelerinde olduğu gibi, Nötron bombalarının da Avrupa, Asya ve Kuzey Afrika'daki (Yunanistan, Türkiye, Mısır) yarı sömürgelere yerleştirilmesi konusunda Avrupa'lı emperyalistler hem ABD yi hemde söz konusu yarı sömürgeleri sıkıştıracaklardır.

NÖTRON BOMBASI NEDİR ?

Bugüne dek bilinen tüm diğer nükleer silahlardan çok ayrı bir özelliği olan Nötron bombasının, yakıcı ve yıkıcı etkileri Atom ve Hidrojen bombaları gibi çok değildir. Örneğin, yerden 150 m. yüksekten patlayan bir Nötron'un yakıcı ve yıkıcı etkisi yalnızca 300 m. çapında bir çember alanı için de kalır. Ama çok yoğun Radyasyon etkisi

olan bomba canlıları öldürmekte, ancak evlere, fabrikalara, diğer bir deyişle üretim araçlarına bir zarar vermemektedir. Yani bombanın atıldığı yerde insanlar öldükten ve radyasyon etkisi de geçtikten sonra oraya gelenler oturacak evden, binecek arabaya, çalıştırılacak fabrikadan, satış ya-

pılacak dükkana dek herşeyi hazır bulacaklar. Uzun menzilli topolarla ya da kısa menzilli füzelerle atılabilen bombanın radyasyon etkisi en kalın çelik bloklardan bile geçebilmekte ve atıldığı bölgedeki radyasyon etkisi, diğer nükleer silahlara göre hem daha hızlı dağılmakta, hem de daha dar bir çevrede kalmaktadır ki bu da diğer nükleer silahlardan daha kolay kullanılabilir demektir. Çünkü klasik nükleer silahların radyasyon alanının çok büyük ve etki süresinin çok uzun olması, onların kullanılmasını caydırıcı(!) bir etkidir. Nötron bombası ise yukarıda sıraladığımız özelliklerinden dolayı, kullanımı emperyalistlerin daha fazla işine yarayabilecek olan bir nükleer silahtır.

Nükleer bombanın patlama ve radyasyon etkisinin istenildiği gibi kontrol edilebilmesi bu tür silahların daha da yaygınlaşmasına yol açacak, bunlar giderek daha değişik boyutlarda üretilmeye başlayacaktır. Hatta öyle küçük boyutlarda yapılabilecektir ki, bunların kullanılması ille de Nükleer Savaş (bugünkü anlamda) anlamına gelmeyecektir. Teknik radyasyonun kontrolünde öyle ilerliyecektir ki, belkide radyasyon etkisi bir iki yılda veya daha az sürede dağılan bombalar da imal edilebilecektir. Artık bu çeşit nükleer silahlar pekala yerel savaşlarda da kullanılabilir. Kısacası Nötron bombası teknik açısından bir adımdır ve bu adının arkasından teknik, gerçek harikalar yaratabilecektir, ancak emperyalist güçlerin hizmetindeki tekniğin yarattığı tüm harikalar insanın insan tarafından sömürülmesinin bir aracı olmaktan yani insanlığa karşı olmaktan öteye gidemeyecektir. Nötron bombası da insanın yaratıcı gücünün, insanın yok edilmesi amacıyla kullanılmasına en güncel örnektir.

Ancak sosyalist sistemde teknik gerçekten insanlığın hizmetinde olacak, insanın insan tarafından sömürülmesinde kullanılmayacaktır.

Hem batılı emperyalistlerin elinde hem de sosyal emperyalistlerin elinde Nötron bombasının dışında daha bir yığın nükleer silah vardır.

Nötron bombası emperyalist sistemin geliştirdiği ilk silah değildir, sonuncusu da olmayacaktır. Emperyalizm yok edilinceye dek, emperyalistler daha çok silah türü geliştireceklerdir.

Onun için tek tek silahlara karşı mücadele değil; emperyalistleri mezara göndermek için mücadele ...

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

(12. SAYFADAN DEVAM)

ABD'nin SON ZORBALIĞI

hoşnut kalmakta, bir yandan "Büyük Amerika" masallıyla uyutulup bir yandan sömürülme düğünün farkına varmadan, hükümetlerinin savaş kışkırtıcısı politikasını desteklemektedir, bundan övünç(!) duymaktadır.

İsrail'in Haziran'da Bağdat'a saldırısı ardından ABD'nin İsrail'e koyduğu "ambar-go" şimdi kaldırılmış ve İsrail'in bu saldırısının ABD tarafından açıkça desteklenmediği tescil edilmiştir. İsrail'in Temmuz'da da Beyrut'a, Lübnan'a saldırısı ABD tarafından -üstü kapalıda olsa- onaylanmıştır. İşte ABD'nin gerek doğrudan, gerekse de dolaylı olarak İsrail, Mısır gibi ülkeleri aracılığıyla sürdürdüğü kışkırtıcı politika bu olaylarla irice bir adım daha atmıştır. Üstelik ABD'nin bu saldırısının Kaddafi'nin Güney Yemen'de bulunduğu ve Basra Körfezinin güvenliği için Libya-Yemen-Etiyopya üçlü paktının imzalandığı bir sırada gerçekleşmesi de ilginçtir. ABD hem Akdenizde hem de orta doğuda kendisine kafa tutmaya kalkan, kendi politikasını uygulamayı engellemeye çalışan Libya'ya kendi ölçülerinde bir "göz dağı" vermek istemiştir. Ayrıca, "savaşı göze aldık" vs. diyerek te bu olaydan kendisine karşı tüm güçlerin ders çıkartmasını istemektedir aklınca. Öte yandan Mısır'daki yeminli uşak Enver Sedat da bu olaydan ötürü "Kaddafi'nin idamı hakettiğini" açıklayarak: efendisinden iyi bir puan almıştır. Ancak bu zorbalılıklar ve kışkırtıcı politika, herne kadar ABD emperyalizmini ve u-

şaklarını dünya kamuoyunda tecrit ediyor- sa da dünya halklarına tehlikeli günleri haber vermektedir, bu kışkırtıcılıklar uluslararası işçi sınıfı ve ezilen halklar için yıkım demektir. Onların çıkabilecek bir emperyalist savaştan hiçbir çıkarı yoktur. Onların kendi kurtuluşlarından başka uğrunda savaştıkları bir şey yoktur.

(*) Aslında bu haklılık bugünkü devletler hukuku açısından bir anlam taşıyabilir. Gerçekte tüm dünyanın tüm nimetlerinden, tüm insanların mümkün olan en eşit şekilde yararlanmasını ilkesi işçi sınıfının ideolojisinin gereğidir. Bu günkü devletler hukukunda karasular meselesi henüz çözülememiştir. Karasuları bir devletin kıyıları ile açık deniz arasında kalan, genişliği her devletin ulusal yasasına saptanan bir deniz şerididir. Karasuları devlet ülkesinin bir parçasıdır. Uluslararası antlaşmalarda ve devletlerin uygulamasında, karasuları üzerinde kıyı devletinin egemenliği olduğu belirtilmektedir.

Karasularının genişliği konusu devletler arasında en çok tartışılan konulardan biridir. 1958 karasuları sözleşmesi, karasuları ile ilgili bir çok kuralı yazılığa getirilirken, genişlikle ilgili bir antlaşmaya varılamamıştır. Ve bugüne dek kara-ra bağlanıp açıklığa kavuşmuş bir konu değildir.

Bu konuda devletlerin bir anlaşmaya varamamalarının nedenleri şöyle sıralanabilir.

Ticaret ve savaş Filoları güçlü, balık çığı, taşımacılığı gelişmiş devletler (Tüm emperyalistler bunların içindedir.) bütün ülkelerin karasularının çok dar bir şerit içinde kalmasını istemektedirler. Çünkü karasuları dışında kalan alan açık denizdir ve belirli bir sahibi yoktur. O halde bu açık denizlerde güçlü olan askeri filosunu da gezdirir, ileri teknolojisiz le denizaltı zenginliklerini de çıkarır, bu denizlerin balıklarını da toplar. İşte ABD-Libya örneğinde olduğu gibi, ABD hiç bir ilgisi olmayan kendi topraklarından çok uzaklardaki Akdenize gelip Libya'ya karşı gücünün üstünlüğüne güvenerek Libya'nın burnunun üstündeki denizde manevra yapar, balık tutar, ya da bulursa petrol çalır, karmaya da kalkabilir. Çünkü oraların "açık deniz", "sahipsiz deniz" olduğunu iddia etmektedir. İşte buna karşı daha güçsüz devletlerde kendilerini koruyabilmek hiç olmazsa kıyasına sahip oldukları denizlerin nimetlerinden faydalanabilmek için karasularının geniş olmasını isterler.

Bu yüzden İngiltere, Japonya, ABD gibi batılı emperyalistler yakın zamana dek karasularının genişliğinin 3 deniz mili olmasını istemekteydiler. Bu, demektir ki, onlar savaş ve balıkçılık Filolarıyla bir başka devletin 3 mil açığına kadar yaklaşır, balık avlayabilir, askeri manevra yapabilirler! Ama konu uluslararası hukuk açısından dan karara bağlanmamış olduğundan bunun hukusal bir geçerliliği yoktur. Öte yandan İskandinav ülkeleri 4 mil genişliği benimsemişlerdir. Akdeniz ülkeleri genellikle karasuları genişliğini 6 mil kabul etmekteydiler. (Libya'nın son kararına kadar) Rus sosyal emperyalistleri ve egemenliklerial tındaki diğer ülkeler ise 12 mil genişlik uygulamaktadırlar.

İkinci paylaşım savaşından sonra özellikle denizaltı zenginliklerinin farkına varılması ve güvenlik açısından öneminin artmasından sonra, karasuları genişliği ülkelere göre çok değişik ölçülerde belirlenmektedir. Örneğin savaştan sonra Şili, Peru, Kosta Rika, El Salvador gibi bazı devletler karasularını 200 mile çıkartmışlardır. O zamandan bu yana karasuları konusunda, devletlerin 12 milden 50 mile, 100 mile, 200 mile kadar uzanan uygulamalara gittikleri görülmüştür. Henüz bu konuya bir çözüm getirilememiştir ama '3 mil genişliğinde karasuları' kavramının azlığı artık herkesçe kabul edilmiş, ve '3 millik karasuları' kavramı uluslararası hukuk kuralı olmaktan çıkarılmıştır.

Türkiye 15 Mayıs-1964 tarihli bir kanunla karasularının 6 mil olduğunu ve bunun ekonomik açıdan 12 mile kadar çıkarılabileceğini açıklamıştır.

★★★★★

ATIF'IN BİLDİRİSİ

KAHROLSUN EMPERYALİST SAVAŞLAR

İŞÇİ ARKADAŞLAR, GENÇ KARDEŞLER,
DEVİRCİLER, HUMANİSTLER:

Hepimizin bildiği gibi 1 Eylül emperyalist savaşlara karşı mücadele günüdür. Bugünde yapılan gösteriler ile I. ve II. Emperyalist paylaşım savaşları lanetlenir ve bu savaşların haksız ve gerici savaşlar olduğu vurgulanır. Çünkü emperyalist-paylaşım savaşları, dünya halklarına ölüm, yoksulluk, sefalet ve acıdan başka hiçbir şey getirmemiştir. Sadece II. dünya savaşında 62 milyon insan ölmüş, milyonlarca da sakat kalmıştı. Ailesiz, anasız babasız kalanların ve kaybolanların sayılarını belirtmek ise olanaksızdır. Neden bu savaşlarda milyonlarca insan öldü? Neden bu kadar insan açlığa, yıkıma ve yoksulluğa atıldı? Çünkü emperyalist büyük güçler sömürmek, sömürmek ve daha fazla sömürmek, bunun için de dünyaya tek başlarına hakim olmak istiyorlardı. Onlar kendi aralarındaki bu it dalaşına dünya işçi sınıfını ve sömürge ve bağımlı ülkelerdeki ezilen halkları da katıyorlardı.

Oysa dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların menfaati emperyalist savaşlarda can vermeyi değil, barış içinde kardeşçe yaşamayı gerektirir. Dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar, emperyalistler arası savaşlarda uğradıkları katliam ve yıkımları bu yüzden lanetler.

1 Eylül'lerdeki barış gösterilerinin tek amacı geçmiş emperyalist savaşları lanetlemek değildir. Bu gösteriler aynı zamanda çıkma tehlikesi olan yeni bir dünya savaşına karşı da yönelir. Bugün Amerikan emperyalizmi, Rus sosyal emperyalizmi, B.Alman emperyalizmi, Fransa, İngiltere, Japonya gibi emperyalist büyük güçler tıpkı I. ve II. dünya savaşı öncesi olduğu gibi yoğun bir şekilde savaşa hazırlanıyorlar.

- Örneğin, Amerikan emperyalistleri Japonya'nın Hiroşima ve Nagasaki kentlerine atom bombası attığı tarihin yıl dönümünde (8 Ağustos) dünya halklarıyla alay edencesine "Nötron bombasının seri üretimine geçeceklerini" ilan ettiler.
- Örneğin, Rus Sosyal emperyalistleri dünyanın gözleri önünde Afganistan'ı işgal etti. Polonya'yı tehdit ediyor.
- Örneğin, B.Alman emperyalistleri dünyanın en çok silah üreten ve depolayan ülke lerinden birisidir.

KARDEŞLER,

Emperyalist ve sosyal emperyalist güçlerin savaş hazırlıkları sadece silahlanma da kendini göstermiyor. Onların, çıkması olası bir savaş için sürdürdükleri önemli bir hazırlık da cephe gerilerini sağlama almaktır. Bu amaçla bir yandan her türlü demokratik hakları kısıtlıyor, öte yandan yoğun ırkçı- milliyetçi propaganda ile kendi ülkelerinin emekçi halklarını savaş atmosferine sokuyor, savaşa hazırlıyorlar! Bu emperyalist ülkelerde çalışan biz yabancı işçiler bunun acısını yabancı aleyhtarları propagandaları ve ikinci sınıf insan muameleleriyle iliklerimizde duyuyoruz.

Nasılki emperyalist büyük güçler dünya halklarını bir yıkıma sürüklemeye çalışıyorlar ise, dünya işçi sınıfı ve dünya halkları da faşizme ve savaşa karşı mücadele yürütüyorlar, emperyalist savaşları engellemeye çalışıyorlar.

İŞÇİLER,

Emperyalistlerin çıkarttıkları I. ve II. dünya savaşlarının biz ezilen ve sömürülen insanlara neler getirdiğini unutmayalım. Emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin çıkarmaya çalıştıkları bir III. dünya savaşının bizlere neler getireceğini düşünelim. Emperyalist ve sosyal emperyalist güçlerin bugün ellerinde bulunan durdukları silahları dünyayı bir kaç kez batıracak güçtedir. Onun için faşizme ve savaşa karşı mücadeleyi yükseltelim. Bu günde yapılacak yürüyüş ve gösterilere katılalım.

- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK !
- KAHROLSUN EMPERYALİST SAVAŞLAR !
- YASASIN DEVRİM MÜCADELESİ !
- YASASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

(SAYFA 1 DEN DEVAM)

emperyalist savaş tehlikesi üzerine

eden savaş haklı ve ilerici savaş, üretici güçleri engelleyen savaşta gerici ve haksız savaş olarak mahkum etmeliyiz. Bu, günümüz tarihi koşulları içinde geçerli - dir. Bu gün emperyalist (sosyal emperyalist) sistemin kesin hakimiyetinin sürdürdüğü bir tarihi dönemde yaşıyoruz. Bu durum emperyalist ülkelerde tekelleri patronlarla işçiler arasındaki sınıf savaşımını keskinleştiriyor, emperyalizme bağımlı ülkelerdeki ezilen halkların ise emperyalizme karşı bağımsızlık savaşlarını gündeme getiriyor.

Bu durum ayrıca kapitalizmin eşitsiz gelişmesi sonucu paylaşılmış dünyanın yeniden paylaşılması talebi ile emperyalist ve sosyal emperyalist güçler arasındaki savaşları da gündeme getiriyor. Emperyalistlerin arasındaki yeni - den paylaşım savaşları gerici haksız savaşlardır. Emperyalizmi yıkmaya yönelik proleter devrimleri ve bu devrimleri destekleyen ezilen halkların ve ulusların bağımsızlık savaşları ise haklı ve ilerici savaşlardır. Birde emperyalist ve sosyal emperyalist güçlerin gerek pazar ve gerekse enerji kaynakları için dalaşmaları sonucu kıskırttıkları bölgesel savaşlarla, doğrudan doğruya emperyalist ve sosyal emperyalist güçlerin fiilen karşılıklı savaşları genel dünya savaşları herneka - dar birbirleriyle eşitlenmeye de, aralarında çok sıkı bağlar vardır. Emperyalist ve sosyal emperyalist güçlerin, enerji kaynakları ve pazarlar üzerine çeşitli bölgelerde kıskırttıkları savaşlar genel bir ekonomik ve siyasi krizle birleştiği, em-

peryalist ve sosyal emperyalist güçlerin uluslararası alandaki krizden kurtulmalarının savaştan başka yollarla çözümünün imkânının kalmadığı durumlarda emperyalist genel savaşların başlangıcı olabiliyor.

Emperyalist ve sosyal emperyalist sistem var olduğu müddetçe emperyalist savaşlar da bir tehlike olarak varlığını sürdürmektedir. Ancak somut bir savaşın tehlikesi dünya çapındaki ekonomik krizin ve buna bağlı olarak emperyalist ve sosyal emperyalist güçlerin dalaşmasının boyutuyla belirlenir. Bu somut savaşın tehlikesinin savuşturulması dolayısıyla savaşın engellenmesi ise uluslararası alanda işçi sınıfının, dünyanın ezilen halklarının, barışsever güçlerin mücadelesi ile mümkün olabilir.

Emperyalist savaş tehlikesinin tamamen ortadan kaldırılması ise dünya proleter devrimi ile, emperyalist ve sosyal emperyalist sistemin ortadan kaldırılması ile mümkün olacaktır.

Bugün somut olarak bir üçüncü dünya savaşının tehlikeli bulutları uluslararası işçi sınıfının ve dünya halklarının başlarında dolaşıyor.

Emperyalist ve sosyal emperyalist sistem içinde ekonomik ve siyasi kriz yoğunlaşıyor. İşsizlik artıyor, hayat pahalılaşıyor.

Amerikan emperyalizmi, ücretlerine zam için grevde bulunan 12.000 hava yolları işçisini işten attı ve kendilerine hiç bir

BOMBALANAN BEYRUT

yardımını yapılmaması için bankalara talimat verdi. Bir taraftan ülke içinde krizin yükünü işçi ve diğer emekçilerin üzerine yıkıp onların mücadelesini faşist yöntemlerle bastırırken diğer taraftan başta ortadoğuda olmak üzere çeşitli bölgelerde savaş kıskırtıcılığı yapıyor. Kalési duru - mundaki İsrail siyonistlerini Irak'a saldırtıyor, Akdeniz'de düzenlediği manevrada, Libya karasularına girerek uçaklarını düşürüyor, Polonya ve Afganistan'a yerleşmeye çalışıyor, savaş gücünü yükseltmek için dünyaya, yeniden nötron bombasını imal edeceğini duyuruyor. Dört bir yana tehdit savuruyor. Dünyanın dört bir yanından olan askeri üslerinin sayısını arttırmaya çalışıyor.

Polonya işçi grevleriyle kaynıyor. Rus sosyal emperyalistleri Polonya'nın elden gideceği korkusuyla Polonya'yı işgal tehditleri altında tutuyorlar. Afganistan'ı yıllardır işgal altında tutuyorlar.

B.Alman emperyalistleri bir yandan çalışanların sosyal haklarını gashederken diğer taraftan var gücüyle silah imal etmekte, imal ettiği silahları kendi ülke - sinde depoladıktan sonra da, çeşitli ülkelere - bu arada Türkiye'ye de - satmaktadır. Bu ülkede NATO'nun orta menzilli Pershing silahlarının mevzilenendirilmesi de silahlanma yarışının bir başka göstergesidir.

İngiltere, Japonya ve Fransa gibi emperyalist güçlerin durumu da diğerlerinden pek farklı değildir. İngiliz emperyalizmi ülkedeki gençlik hareketini kanla bastırırken, Amerikan emperyalizminden nötron bombası almak için görüşmelere bile başladı.

Toparlayacak olursak dünyadaki büyük emperyalist ve sosyal emperyalist güçler özellikle Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizmi birbirlerine karşı silahlanıyorlar, mevzileniyorlar. İçinde bulun - dukları ekonomik kriz bir taraftan onların arasındaki dalaşmayı hızlandırırken, diğer taraftan kendi ülkelerinde cephe gerisini sağlama almak amacıyla sınıf mücadelesini faşist yöntemlerle engellemeye çalışıyorlar.

Bu savaş tehlikesinin huzursuzluğu ve savaş hazırlıklarının yükü daha şimdiden dünya halklarını tedirgin etmeye başladı. İşçi sınıfı ve emekçi halk üzerindeki sömürü ve baskılar yoğunlaştı. Çıkabilecek bir emperyalist savaş ise dünya halkları için yıkım anlamına gelmektedir. 1. ve 2. emperyalist savaşının acı anıları hala belleklerden silinmemiştir.

Bütün devrimcilerin görevi emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin bir savaş kıskırtıcılığını teşhir etmek, savaş kıskırtıcılarının yüzünü kitlelere açıklamaktır. Emperyalist savaş tehlikesine karşı mücadele emperyalist ülkelerde proleter devrim, emperyalizme bağımlı ülkelerde bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi ile bağıntılı bir şekilde ele alınmalıdır.

1 Eylül emperyalist savaşlara karşı mücadele günü olarak emperyalist savaş kıskırtıcılığını teşhir etmek için uluslararası alanda büyük bir öneme sahiptir. Bu günde bu savaş kıskırtıcılığını tüm dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları ile birlik te teşhir etmek için yapılacak toplantılara ve gösterilere katılalım.

mhp'nin nesi yargılanıyor ?

sömürü düzeninin sürmesi için "gerekli önlemleri" almak üzere iş başına gelmiştir. Cuntanın bütün varlığını belirleyen de budur ve tüm eylemleri bu amacı gerçekleştirmek uğrunda. Yoksa "halka yaranmak" için falan değil. İşte MHP ile olan ilişkisinde bu çerçevede içinde ele alınmalıdır. Bu çerçeveyi tam belirleyebilmek için MHP'nin ya- kın geçmişine -çok kısa da olsa- bir göz atmak gerekir.

Türkeş'in 1964'de CKMP'ne girmesinden bir yıl sonra 65 Şubat'ta partinin adı Türkeş'in önerisiyle MHP olarak değişir. Ve "komandolar" için yurdun çeşitli yerlerinde eğitim kampları kurulması hemen bu tarih -ten sonralara rastlar. Tüm 12 Mart dönemi boyunca o zamanın faşist yönetimi tarafından açıkça desteklenip, kollanan ve devlet olanaklarından yararlandırılarak palazla- nan MHP 12 Mart dönemi sonunda, 1971 önce- sine göre çok daha güçlenmişti. Daha sonra ki yıllarda bu güçlenme hem askeri bakım- dan hem de kitle tabanı ve oy potansiyeli bakımından gittikçe yükselen bir çizgi gös- terdi.

MHP'nin bu gelişmesi 1. ve 2. MC iktida- rı dönemlerine denk düşer. MHP bu dönemde Gümrük Tekel, Sağlık Bakanlık'ları gibi, yurdun herköşesine yayılma ve oralarda kad- rolaşma olanağı sağlayan bakanlıkları elde ederek, militanlarını, kadrolarını köylere kasabalara, şehirlere yaydı. Yeni kadrolar yetiştirdi. Bir yandan da elinde tuttuğu gümrük kapıları ile kaçakçılık sayesinde hem silah hem de parasal kaynak bakımından epey parsa topladı. Bu arada hükümet ortağı olma- sı MHP'ye tüm devlet kurumlarında örgüt- lenme ve giderek örgütü genişletebilme olanağı da veriyordu. Özellikle Milli Eği- tim Bakanlığı üzerinden Eğitim Enstitüleri- ni ve Öğretmen Okullarını ele geçirmesi bu döneme rastlar. Bir yandan böyle geliyor bir yandan da bu gelişmeye paralel olarak diğer düzen partileriyle arasında "kesin çizgiler" çiziyordu. "Komünist" dediği CHP' yi zaten karşısına almıştı ama "sağın" di- ğer partilerine üstünlük sağlamak da gere- kiyordu. İlk etapta ki hedef AP ve MSP'nin tabanlarını kazanabilmektir ! Böylece tüm düzen savunucularına kendini düzenin bekçi- si olarak lanse ediyordu.

Devrimci hareketin de giderek yükselen bir çizgi izlediği bu yıllarda MHP'li fa- şistler kendi deyimleri ile "güvenlik kuv- vetlerine yardımcı olarak", devrimcilerin ve halkın karşısına çıkıyordu. Resmi dev- let güçlerinin erişemediği yerlerde, bunlar halkın üstüne saldırıyor, devrimci hareke- tin gelişmesini engellemeye çalışıyordu. MHP güvenlik kuvvetlerine "yardımcı" ola- rak kaldığı sürece, komprador patron-ağa devleti tarafından destek görmüş, pohpo- lanmış, sermayenin kahraman bekçileri ola- rak lanse edilmiş ve bu "kahraman bekçile- rin", egemen sınıfların isteği dışında ge- lişen bazı "haylazlıkları" hoşgörülle kar- şılamıştı. Ve başbakan Demirel her zaman "bana sağcılar cinayet işliyor dedirtmez- siniz" diye diretiyordu. Ancak daha sonra- ki gelişmesinde MHP;"güçlü devlet, güçlü iktidar, MHP ile gerçekleştirebilir" sloganıyla art- tık devlete "yardımcı" olmak değil, devle- tin kendisi olmak istediğini, egemen sınıf- ların tüm diğer kliklerinin üstüne çıkarak "Başbuğ Türkeş" önderliğinde devlete ege- men tek güç olma isteğini vurguluyordu. Ve tüm ülke çapındaki ve devlet kurumlarındaki örgütlenmesini bu strateji doğrultusunda yaygınlaştırıyordu. Eylemleri de gene bu strateji doğrultusunda geliyordu, özel- likle CHP hükümeti döneminde hız verdikle- ri kitle katliamları bu amaç üzerine geli- şiyordu. 1978 sonunda CHP'nin ilan ettiği sıkıyönetim en çok MHP'nin işine yaradı. Sı- kı yönetim boyunca sürdürülen ve giderek artan tüm MHP kaynaklı faşist eylemler, top- lunda bir yığınlık yaratmayı, ilericileri, devrimcileri sindirmeyi, devlet otoritesin- de bir boşluk yaratmayı ve bu boşluğun ka- patılması için tek alternatifin MHP olduğu- nun kitlelere empoze edilmesini amaçlıyor- du. Tüm bu eylemlere paralel olarak, örgüt- lenme de hem devlet ve ordu içinde hem de "devlete karşı" yaygınlaştırılıp, askeri- leştiriliyordu. Yanlış anlaşılmalıdır; MHP faşist devletin özüne değil, şekline karşıydı. Daha önce de belirttiğimiz gibi artık devlete yardımcı olmak değil, ona tüm den- sahip olmak peşindeydi. İşte bu noktada, sahip olmak peşindeydi. İşte bu noktada, sahip sınıf çıkarlarının ötesindeki çe- lişkiler açığa çıkmaya başlamıştı. Egemen sınıflar için MHP artık sermayenin bekçisi olmaktan çıkmış, ya da bu konuda çizmeyi- aşmış, üstelik egemen sınıfların sınıf çı- karları çerçevesindeki uzlaşmalarında da "ayak bağı" olmaya başlamıştı. Çünkü MHP, şiddetin devletin tekelinden çıkıp halk a-

rasında yaygınlaşmasına neden oluyordu ki, MHP'nin kendi stratejisi için geçerli olan bu yol egemen sınıfların tümü açısından o- naylanabilir nitelikte değildi. Herşeyden önce şiddet devletin tekelinde kalmalıydı! Ve bu konuda bir otorite boşluğu kesinlik- le yaratılmamalıydı! Çünkü şiddet unsuru halk kitleleri içersinde yaygınlaşmaya baş- ladığı anda (devrimci hareketinde ulaştığı boyutlarda gözönüne alındığında) egemen sı- nıflar açısından karagünlerin habercisi ol- lurdu. Ayrıca MHP'nin körüklediği, mezhep- ler, milliyetler temelinde toplumdaki ay- rışma, MHP'nin körüklediği komünist-ülküçü- şeklindeki kutuplaşmanın karşısına; devrim- ciler aynı güçle halka karşı olanlar-halk- tan yana olanlar gibi ayırımlarla çıkıyor- lar,MHP'yi ve faşist devleti teşhir ediyor- lardı. Bu noktada doruğuna varan gelişki- ler açıktan açığa başlayacak bir iç savaşır- eşliğine kadar gelmişti. MHP'nin de istedi- ği buydu. Ancak içinde yaşanan siyasi ve ekonomik bunalım döneminde, egemen sınıflar bunu göze alamazlardı. Onlar için gerekli olan kutuplaşmayı "körüklemek" değil, "bü- tünü" sağlamaktı. Hazırlanan MHP iddia- namesi de esas olarak bu noktalarda MHP'yi yargılamaktadır. "Bütünlüğe" yani halkı u- yutmaya, hedef şaşırtmaya ihtiyaçları var- dı. Ama bu konuda MHP'nin politikası artık ayak bağı olmaya başlamıştı. Üstelik kamu- oyunda da iyice teşhir olmuştu. İşte bir zamanlar gerçekten devlet güçlerine yardım- cı olan MHP, bu aşamada devleti tehlikeye sokan bir konuma girmişti ve artık ona "bur- demenin zamani gelmişti. İşte bu noktadaki "taze güc", şiddetli devlet tekelinde tuta- cak, "bütünlüşmeyi" sağlayacak, ve egemen sınıfların üstünde anlaştığı bir tek güç vardı: Faşist Ordu ! İşte şimdi soruna bu çerçeveden bakıldığında faşist cunta ile faşist MHP arasındaki ilişki daha kolay görülebiliyor. Cunta henüz halkın güven- duyduğu, foyası çıkmamış taze güç olarak görevi aldığı bir yandan yoğun faşist baskıyla halkı ezerken, bir yandan ustaca demagojileriyle halkı kandırmaya başlamış- tı. Baskının dozu arttıkça demagojinin de dozu artmıştır. Hem bu demagojinin gereğin- den olarak; kamuoyunda teşhir olmuş, halkın büyük kesiminin nefretini kazanmış MHP, hal- kın gözünün önünde "cezalandırılmak" gere- kir, hemde egemen sınıfların ortak sınıf çıkarlarının aleyhine, "devlet gücünü" za- yıflatma temelinde eylemler yürütmüş, tek başına devlete sahip olmaya kalkışmış MHP' ye iyi bir "ders" vermek gerekir. İşte bu noktada faşist cuntanın faşist MHP'yi yar- gılamasına, hatta -eğer asarsa- Türkeş'i ve yandaşlarının bir kısmını asmasına şaş- mamak gerekir. Ancak MHP kapatılabilir, yargılanabilir, elebağları asılabilir. Bu tamamen cunta içindeki güç dengesine bağlı- dır. Ama bugün için assalar ve dağıtsalar bile, bu yeni MHP'lerin, yeni faşist lider- lerin, yeni sivil faşist örgütlerin bir da- ha ortaya çıkmayacağı anlamına gelmez. Fa- şist komprador patron-ağa devleti böyle bir örgüte ne zaman ihtiyaç duyarsa yeniden ya- ratılabilir. Bu bakımdan MHP'nin yargılanma- sı bizim için şaşırtıcı olmamalıdır.

tudeh partisi SAYFA 12'den DEVAM

Rus sosyal emperyalistlerinin uşağı TUDEH Partisinin Merkez yayın organının Mayıs 1981 tarihli 522. sayısında aynen şöyle yazmaktadır:

"(TUDEH Partisi Merkez Komitesi) İran devrimine, İslam Cumhuriyetine ve devrimci halka karşı sorumluluğundan dolayı, Merkez Komitesi, partinin karşı-devrimin İslam Cumhuriyeti ve İran halkının büyük devri- min kazanımlarını yok etmek için girişti- ği eylemler ve tertiplerle ilgili makamların hizmetine sunmuş ve sunmaya ken- disini yükümlü kılmaktadır. TUDEH partisi -devamla- bu konuda devrimin savunulması için yaptığı etkin yardımları büyük bir bir şeref olarak görür."

TUDEH Partisi'nin bugün koruduğu devrim, -Mücadele okuyucularının önceden de bildi- ği gibi- İran halkının cesetleri üzerine kurulan bir "devrimdir". Ve böyle bir "dev- rimi" korumanın "şerefi"de ancak ve ancak sosyal faşistlere layıktır. Çünkü onlar a- çısından tayin edici olan halkın çıkarları değil, Rus sosyal emperyalizminin çıkarlarıdır. Onlar gerçekte bugün "İran İslam Devrimi(!)"ni de değil, İran'da giderek güçlenen Rus sosyal emperyalizmi- nin çıkarlarını korumaktadırlar. Onun i- çin de komünistleri, devrimcileri, karşı devrimci İslam Cumhuriyeti'ne inhar etmek- te, onların kanına girmektedirler.

-KAHROLSUN GERİCİ İSLAM REJİMİ !

-KAHROLSUN SOSYAL-FAŞİSTLER !

SAYFA 3'ten DEVAM açlık grevi

Devallar için savunmaya hazırlık yapmak isteyen tutukluların böyle bir hazırlığı gerçekleştirilecek hiç bir olanağı yoktur. Böylece savunma hakkı daha baştan gaspedil- mektedir. Savunmayı hazırlayabilmek için, tutuklulara; savcı iddianamesinin bir kop- yası, yazı malzemesi, gerekli kitaplar ve aynı davadan yargılanan diğer arkadaşla- rıyla görüşme olanağı verilmelidir.

■ Koğuşlardaki tutuklu sayısı koğuşla- rın kapasitesinin çok üstündedir. Bu yüz- den iki kişi bir yatakta yatmak zorunda bırakılmaktadır. Yaşayabilmek için gerek- li asgari koşulların sağlanması gerekir. Her tutukluya bir vatak verilmelidir.

İşte tüm bu isteklerin gerçekleşmesi amacıyla sigara kağıtları üstünden yazı- şarak başlatılan açlık grevi cuntanın tüm baskısına ve yoğun sansüre karşın yinede tutuk evi dışında duyulunca, bu kez cunta taktik değiştirerek,örtbas edemediği aç- lık grevini "önemsiz bir olay" gibi gös- terme çabasına düşmüştür. Uşak basın grev- le ilgili haberlerinde, hem grevçilerin sayısını grevin çok altında göstermeye çalışmış, hem de grevin nedeni olarak tüm yukardaki haklı istekleri gözardı etmeye çalışarak, "tutukluların her sabah 'istik- lal marşını' söylemek istedikleri için" açlık grevi yaptığını yazmıştır.

Böylece örtbas edemedikleri direnişi "kara- layarak" halkın gözünden düşürmeye ve bu direnişin dışarıdakilere vereceği yüksek mo- ralin önüne geçmeye çalıştılar. Uşak basın da konuyla ilgili yalnızca cuntanın merke- zi haberlerini yayınladı. Tutukluların ya- kınlarının herhangi bir açıklamasına yer- verilmedi. Cunta büyük bir çabayla Mamakta ki açlık grevi gerçeğini gizlemeye çalıştı. Ancak bu gerçeğin ve kararlı direnişin ön- ce Türkiye sonra dünya kamuoyunda geniş bir şekilde duyulmasının önüne geçemedi.

HEILBRONN

Hizipçi faaliyet ortaya çıktıktan sonra bu ta- rafa en önemli saldırı hedeflerinden biri- si olarak Heilbronn derneğini seçti.

Bir zamanlar,hizipçilerinde ögünüp örnek gösterdikleri en iyi derneklerinden biri- si olan Heilbronn derneğine yapılan saldı- rılar artık bardağı taşıran noktaya gel- di dayandı.

Heilbronn derneğinin şimşekleri üzerine çekmesinin asıl sebebi Mao Zedung'u 1957 den sonra revizyonist ilan edip uluorta savunması idi. Hizipçiler işte bu sebeple Heilbronn derneğine karşı duydukları kin- den dolayı, çok önceleri Heilbronn derneğin- den atılan bir kaç kariyerist ve çapulcuya dayanarak Heilbronn derneğine karşı intikam alırcasına saldırı üzerine saldırı düzenle- diler.

Hizipçiler,Heilbronn dışından topladıkları bir genel kurulu meşru sayarak Heilbronn derneği biziz diyorlar. Ama gelin görün ki Heilbronn derneğinin geçmişteki faaliyetin- den dolayı yargılanan ve binlerce mark pa- ra cezasına çarptırılan bizim arkadaşları- mızdır.

Hizipçiler bu güne dek Heilbronn derneği- nin ve arkadaşlarımızın binlerce mark para- sına ve eşyasına el koydular. Defalarca Heilbronn derneğini işgal ettiler. Şimdi- ye kadar yapılan bu saldırıları küçük bur- juvazinin kaybetme hırsıyla kapıldığı kız- gınlığın bir göstergesi olarak görüyoruz.

Heilbronn derneğini yakından tanıyan hizip- çilerin sempatanları Heilbronn derneğinin gerçek temsilcilerinin kimler olduğunu ya- pılan saldırıların haksızlığını iyi bilme- leri gerekir. Biz artık bu saldırılara kar- şı sessiz kalamayız. Gelişmelerin daha kö- tü sonuçlara varmaması hizipçilerin sempa- tizanlarına bağlıdır.

Heilbronn derneği bir daha işgal edilmeye çalışılmasın ! Heilbronn derneğinin ve üyelerinin eşyala- rı ve paraları geri verilsin !

PFORZHEIM DERNEĞİNİN "SUÇU"

Hizipçiler yaygara basıyor. "Pforzheim derneğini satılığa çıkardılar" Meğer biz bürokrat değil tüccarmışız. Aslında,eğer dernek kirasını ödemeye gücü- nüzm yetmiyorsa,baska devrimci örgütler der- nek lokalide arıyor olsalar onlara hiç ha- ber vermeden derneği boşaltıp gitmek gere- kirdi. Eğer lokalî Partizancılar yerine herhangi birisine devretseydik,bunca yayga- ra kopmazdı ve bizde tüccar olmazdık.

Heyhat çok fena yapmışız !!

DÜNYADA NELER OLUYOR?

ABD SON ZORBALIĞI

Savaş kışkırtıcılığında daha ölçsüz a dımlar atan ABD 19.Ağustosta iki Libya uçağını düşürerek, uluslararası haydutluğunu bir kez daha tescilledi.

Bu olaydaki "haklılık" payını artırmak için önsürebileceği (uluslararası hukuk a çısından) geçerli bir nedeni olmayan ABD işi iyice zorbalığı dökerek, "ben yaparım, kimse de karışamaz, gücü yeten karışsın" diyerek meydan okumaktadır. Hem bu yalnız ca, Libya'ya, veya başka devlete meydan okuma anlamında değil, geniş boyutlarda düşünüldüğünde, barıştan yana olan, emperyalist savaşlara karşı olan tüm insanlara meydan okumadır. Olayda gerçekte ABD'nin hiç bir haklı yanı yoktur. Olayın görünen gerekçesi nedir? "Libya'nın karasularını 200 mile çıkarması, ABD'nin de bunu tanımayarak, bu söz konusu 200 mil içinde manevra yapması, bu arada da uyarıya gelen iki Libya uçağını Libya topraklarının burnunun dibinde düşürmesidir."

Her şeye karşın kendisinin Libya tarafından kışkırtıldığını iddia eden ABD'nin aslında kendisinin kışkırtıcılık yaptığı öylesine açıktır ki, üstünü örtmek pek kolay olmayacaktır. "Akdeniz Akdenizlilerindir" politikasını izleyen Libya, ne ABD nede Sovyetlerin Akdenizi bir açık deniz olarak kullanmasını istememekte ve Akdeniz ülkelerinin dışındaki devletlerin Akdeniz'de büyük filolarla dolaşmasından rahatsız olmaktadır ve bu rahatsızlık ken disinin güçsüz oluşundan kaynaklanmakta dır. Üstelik Libya'nın başka haklı nedenleri de vardır: Hem denizüstündeki egemenlik hem de deniz altındaki zenginliklerden faydalanma açısından; Akdenizin Libya kıyılarındaki tüm zenginliklerden yararlanmak kuşkusuz ABD'nin değil, Libya'nın hakkıdır! Ancak ABD tam bir mahalle kabadayısı tavrı ile "astığı astık, kestiği kestik" olma çabasındadır. Üstelik bunları kendi "mahallesinde de" değil çok uzak taki "mahallelerde" yapmaktadır.

Libya'nın karasularını 200 mile çıkarma kararının hemen ardından, Amerikan "News week" dergisinde yayınlanan bir yazı za ten olacağını önceden haber vermişti. ABD'nin bu kararı tanımadığı ve bunu belirtmek için Libya'nın burnunun dibinde 6. FILONUN bir manevra yapacağını böylece Libya'nın tepkisinin ölçüleceğini" anlatan bir yazının yayınlanmasından sonra Akdeniz'in "modern" korsanı 6. Filo manevralara başlamış ve oralarında "Barış sağlamak" amacıyla dolaştığı ABD tarafından iddia edilen bu FILONUN "Nimitz" isimli dev uçak gemisinden kalkan 8 F 14 savaş uçağı iki Libya uçağını düşürmüştür.

Olay tek başına ele alındığında herne kadar, karasularını genişleterek Amerikan 6. Filosunun Akdenizdeki hareket serbestliği kısıtlamak isteyen Libya ile ABD'nin salt bu konudaki bir sürtüşmesi gibi görünenmekteyse de son zamanlardaki olaylar dizisi içinde ele alındığında boyutlarının daha büyük olduğu görülür.

Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan'ı işgalden bu yana, buna "etkin bir yanıt" verememiş olan ABD emperyalizmi, özellikle de İran'ın kaybedilmesinden sonra orta doğudaki zorbalıklarına ve kışkırtıcı eylemlerine hız vermiştir. Hele de yeni başkan Reagan'ın "kovboy mantığıyla" ABD'nin "en güçlü" olduğunu, kanıtlama çabaları ABD'ye duyulan nefreti artırmaktan öte pek fazla bir işe yaramamaktadır. Ancak şimdiye dek kendi topraklarında savaş görmemiş olan Amerikalıların bir kısmı, hükümetlerinin bu çeşit tavırlarından pek

(ARKASI 9. SAYFADA)

İRLANDA

Kuzey İrlanda seçimleri "Anti-H Blok'un" zaferiyle sonuçlandı!

20 Ağustos 1981 Perşembe günü İngiliz Avam kamarası için ara seçim yapıldı. Seçim hapishaneden adaylığını koyarak seçilen ve daha sonra açlık grevinde hayatını yitiren Bobby Sands'den boşalan yer için yapılmak zorunda kalmıştı. Bobby Sands şim diye kadar hayatını açlık grevleri sonucunda yitiren 10 IRA (İrlanda Cumhuriyet Ordusu) savaşçılarından ilkiydi. Avam Kamarası ara seçimini IRA'ya yakınlığı ile bilinen "Anti-H Blok'un" adayı Owen Carron kazandı. OWEN Carron seçime katıldığı bölgede oyların % 49'unu (31 348 oy) alarak halkın büyük desteğini sağlamıştır. (Bobby Sands Nisan'da 30 492 oy almıştı) Bu da siyasi tutuklu statüsüne tabi tutulmak için açlık grevi yürütenlerin ne derece haklı olduğunu, onların İngiliz tekelci burjuvazisinin göstermeye çalıştığı gibi 'halktan kopuk kişiler' olmadıklarının göstergesidir. Owen seçim kampanyası esnasında kendisini açlık grevindeki tutukluların sözcüsü olarak gördüğünü ve Westminster'deki parlamenter sandalyesini almayacağını seçimlere kamuoyu oluşturmak için girdiğini belirtmiştir.

Owen Carron

(Bild: dpa)

İşte tam bu seçim esnasında KUZEY İRLANDA HAKKI BİR YİĞİT EVLADINI DAHA YİTİRDİ!

Michael Devin başlattığı açlık grevinin 60. gününde 20.08.1981'de Belfast'ın Long Kesh hapishanesinde hayatını yitirdi. Michael Devin'de tutukluluk koşullarının düzeltilmesi ve hapiste bulunan IRA üyelerinin siyasi tutuklu statüsüne tabi tutulması isteğiyle açlık grevine başlayan; bu mücadelede hayatını yitiren 10. IRA üyesidir. 27 yaşında hayatını yitiren Michael Devin daha 14 yaşında iken İnsan Haklarını Koruma Örgütüne sempati duymuş; 1972'de İHKÖ'nün Derry'de düzenlediği yürüyüşe katılmıştır. "Kanlı Pazar" olarak anılan bu yürüyüşte 12 İrlandalı İngiliz askerleri tarafından kurşunlanmıştır. Devin, 1971'den beri IRA üyesidir; 1974'de "INLA" (İrlanda Milli Kurtuluş Ordusu)'yı kurarlardandır. 1979 yılında silah bu lundurmak suçundan 12 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır.

Michael Devin'in ölümünden İngiliz tekelci burjuvazisi ve onun hükümetinin başı durumunda olan Margaret Thatcher sorumludur. Kuzey İrlanda halkının bağımsızlık mücadelesi durdurulamaz. En az 100 kişi daha listede açlık grevine başlamak için sıra beklemektedir. Kuzey İrlanda halkı ırgeç bağımsızlığını İngiliz tekelci burjuvazisinden kopartarak alacaktır.

ÇİN

YORUMSUZ

PEKİN: YARDIM DURDURULDU

MANILA, 9 Ağustos (Apa). Çin artık Güneydoğu Asya'da çalışan çeşitli komünist yeraltı örgütlerini desteklemek istemiyor. ASEAN devletler topluluğu için önemli garantiyi Çin Başbakanı Zao Ziyang Cumartesi günü Manila'da Filipin Cumhurbaşkanı Ferdinand Marcos'a vermiştir. Çin Başbakanı Zao Ziyang bu sıralarda Güneydoğu Asya'da gezide bulunmaktadır. Filipinli bir hükümet görevlisinin söylediğine göre, Zao, Marcos'a Pekin'in çeşitli yerel gerilla örgütleri için radyoda yapılan düzenli propaganda yayınlarının durdurulduğunu bildirdi. Zao ayrıca, Çin'in Filipin'de mücadele eden komünist "Yeni Halk Ordusu" ile artık hiç bir ilişkisinin olmadığını vurgulamıştır. Hükümet görevlisi Çin Başbakanı'nın şu sözlerini aktarmıştır: "Çin'in nüfusu çok büyük tür, buna karşılık ekonomik temeli zayıftır. Nüfusun en gerekli ihtiyaçlarını karşılamak için, Çin silahlı isyanları desteklemek yerine ekonomik gelişme yolunda ilerleyecektir."

(Frankfurter Rundschau, 10.8.1981)

İran'da humeyni'ye destek:

SOSYAL FAŞİST TUDEH

Mücadele'nin bundan önceki sayılarında Humeyni rejiminin İran'lı devrimcilere ve ilericilere karşı uyguladığı katliamla ilgili bilgi vermeye çalıştık. Bu sayıda ise gerici Humeyni rejiminin kanlı uygulamalarına, sosyal-faşistler tarafından nasıl destek sağlandığına değinmek istiyoruz.

Özellikle, Almanya'nın çeşitli şehirlerinde son dönemde İran'lı devrimcilerle, Humeyni yanlısı karşı-devrimciler arasında çatışmalar oldu. Bu çatışmalarda Humeyni yanlısı karşı-devrimciler tek başına değildi. Onlar çeşitli uluslardan faşistlerin, Türk faşistleri de dahil olmak üzere desteğini alırken, İran'lı sosyal faşistler (TUDEH partisi yanlıları) de onları yalnız bırakmadı. İran'lı sosyal faşistler Humeyni yanlıları ile birlikte, İran'lı devrimcilerin ve ilericilerin üzerine saldırdılar.

Elbette, bu iki karşı-devrimci güç arasındaki ittifak sadece B.Almanya'yı kapsamamaktadır. İran'da da sosyal-faşistler, gerici Humeyni rejimine ellerinden gelen yardımı esirgememektedirler.

İran'da geçtiğimiz son bir ay içinde; büyük çoğunluğu Peykar, Halk Mücahitleri ve Halk Fedaileri (azınlık) örgütlerine mensup olmak üzere 300'e yakın devrimci idam edilmiştir. Humeyni kanlı saltanatını sürdürmek için bu katliama giriştiği halde, İran halkının bu gerici kanlı saltanattan kurtulması için mücadele veren devrimcileri, ilericileri "CIA ajanları", "karşı devrimci" ilan edebilmektedir.

Humeyni'nin cinayetlerini haklı göstermek için kullandığı bu deyimleri TUDEH revizyonistleri de aynen kullanmakta ve Humeyni'nin cinayetlerini aklamaktadırlar. Şimdiye kadar katledilen yüzlerce devrimcinin kanına sadece Humeyni'nin gerici rejimi değil, sosyal-faşistlerin de eli ulaşmıştır.

(ARKASI 11. SAYFADA)

ATIF YASAKLANAMAZ!